

DE DERDE EXODUS

Alles is mogelijk, geloven alleen.

Laten we nu onze hoofden buigen voor een woord van gebed. Met onze hoofden gebogen, vraag ik me af of er speciale verzoeken zijn die u bekend wil maken voor God. Steek gewoon de hand op en hou, gewoon onder uw hand, uw verzoek vast.

² Hemelse Vader, we zijn hier dankbaar voor, opnieuw een keer vergaderd te zijn, deze kant van de Eeuwigheid. En we zoeken vanmorgen naar vernieuwing van kracht, die van U komt, om ons moed te geven voor de reis die voor ons ligt. We zijn net als de Hebreëen kinderen 's ochtends vroeg bijeengekomen, om manna te halen dat 's nachts voor hen werd voorzien, om hen de komende dag te onderhouden. Wij komen vanmorgen bijeen voor het geestelijke Manna, om ons kracht te geven voor de reis.

³ Onder elk van die handen die omhoog gingen, weet U alles wat zij nodig hebben, Here. En ik bid mijn gebed, met het hunne, voor U, dat Gij zult voorzien in elke behoefte die zij hebben. Genees de zieken en de aangevochtenen, Here. We weten dat Gij God zijt, en alle dingen kunt doen, en beloofd hebt ze te doen als we gewoon konden doen wat het lied ons heeft gezegd: *Geloven Alleen*, en zoals we de heerlijke woorden hebben gehoord: *Wandel en spreek met de Koning*.

⁴ Nu, Vader God, zegen Uw Woord als Het vanmorgen uitgaat en moge Het Zijn rustplaats vinden in onze harten, zodat Het de dingen voort mag brengen waar we om vragen, Vader. In de Naam van de Here Jezus vragen we het. Amen.

U mag gaan zitten. Dank u, zuster.

⁵ Ik geloof dat er gezegd werd: "Ik was blij toen ze me zeiden: 'Laten we naar het huis van de Here gaan.'"

⁶ Bij het verlaten van Hot Springs, gisteren, vertelde Broeder Moore: "Broeder Branham," zei, "u, waarom rijdt u niet naar Texas, en met mij bij de conferentie daarzo," zei, "een paar dagen uitrusten?"

⁷ Ik zei: "Ik heb morgen twee diensten."

Hij zei: "Twee diensten?"

Ik zei: "Ja."

⁸ Zei: "Zo hard als u hier preekt," zei, "zou een man een week moeten rusten na elk ervan." Zei: "Neem een voorganger die zijn zondagochtendboodschap geeft, enzovoort," zei, "daarna rust hij de rest van de week uit. En dan, en misschien is dat dertig minuten, of zoiets." En zei: "U predikte hier ongeveer twee of drie uur per keer," zei, "dan dag na dag, en soms twee keer per

dag, en dan een gebedsrij houden, al die onderscheiding.” Zei: “Nu zegt u dat u naar huis gaat, twee diensten op zondag gaat houden?”

Ik zei: “Ja, meneer.”

Zei: “Hoe doet u het?”

Ik zei: “Mijn hulp komt van de Here.” Zie?

⁹ Het uur is laat, zoals één . . . iemand een tijdje geleden zei, in het gebed, toen ik net binnenkwam. Het uur is laat, en de nood is groot, en we zijn hier om te proberen ons steentje bij te dragen, om te helpen, dit grote uur waarin we ons bevinden.

¹⁰ Nu, zo de Here wil, vanavond wil ik over het onderwerp spreken: “Is uw leven het Evangelie waard?” Dat is, ik wil dat opnemen.

¹¹ En nu, ik weet niet of ze dit vanmorgen gaan opnemen of niet. Ik zie enigen in de kamer. Er zijn—er zijn een paar van de jongens daarbinnen; ik veronderstel dat ze er zijn. Ik heb . . . ik dacht dat Broeder Neville dit zou doen. Ik vroeg afgelopen zondag dat hij gewoon zijn . . . met zijn boodschap door te gaan; en dan mij even iets te laten zeggen, achter hem aan. Maar als ze de zondagsschoolles willen opnemen, nou, dan is dat prima.

¹² En dan, zo de Here wil, aanstaande zondag, dat wil zeggen, als de Here het toestaat en we hier zijn, wil ik spreken over het onderwerp waar ik al een lange tijd over wilde spreken, en beloofd heb dat ik eerst zulke Boodschappen vanuit de tabernakel zou spreken, die Boodschappen die opgenomen worden. Ik wil deze generatie aanklagen voor het kruisigen van Jezus Christus; aanstaande zondagmorgen, zo de Here wil.

¹³ En nu, vanavond, om zeven uur, of half acht, is de—is de Boodschap van “Is uw leven waardig?”

¹⁴ Nu, soms, bij het spreken van dat soort Boodschappen, zeg ik dingen die vrij hard aankomen. En ik bedoel het niet per se voor deze gemeente hier, of zo. Bedenk, als ik spreek, gaat dat de hele wereld rond. Ziet u? En we hebben een banden-structuur over de hele wereld, en ze nemen deze boodschappen ver in de jungles en overal. En de Heilige Geest brengt me er soms toe om iets te zeggen dat misschien juist datgene is wat Hij wil voor iemand ver weg ergens in Australië of zo. Dus, misschien, van sommige gevallen zou u zeggen: “Wel, nu, die toestand komt hier niet voor. Waarom zegt hij dat?” Misschien is het voor ergens anders, ziet u. Dus, ja, ik weet zeker dat jullie mensen dat begrijpen, dat deze Boodschappen niet gericht zijn op bepaalde personen. Het is gewoon gericht tot de Gemeente, in haar geheel, overal, en wat de Here ons ook maar toe leidt om te zeggen en te doen.

¹⁵ Hadden een glorieuze tijd in Hot Springs, en, op een ouderwetse Pinkstersamenkomst. Ik ben er zeker van dat velen van u overtuigd zijn dat dat Pinkstermensen daar zijn, omdat

u. . . jullie die erheen gingen. Wel, maar, ik ken de groep niet. Ik zou er gewoon voor een week naartoe, en ik gaf het twee of drie dagen. Maar ik wil één ding zeggen. In die samenkomst hadden ze werkelijk geloof om te geloven. Als enigen van u daar waren. . .

¹⁶ En ik weet, deze dame die hier op de hoek zit, ik weet niet wie ze is. Of hier, ik weet dat zij er was. En ik weet dat enkele broeders er waren, Broeder Jackson, hun, Broeder Palmer.

¹⁷ Dat is wat mensen krijgen als ze geloof hebben. Ziet u? Is het u in die genezingsrij opgevallen? Er was niet één die erin kwam of eruit ging maar dat God hem genas. Zie? Zie? En dus, als u geloof hebt. . .

¹⁸ En nog wat, misschien zijn er sommigen van u die die emotie misschien niet begrijpen, gedans, gejuich. Wel, ze zijn gewoon. . . Ze kijken niet naar een bepaalde persoon. Ze juichen gewoon voor God. Ziet u? Dat is goed.

¹⁹ Maar wat ik wil zeggen, is een van de—een van de keurigst uitzierende vrouwen die ik ooit heb gezien, dat lange haar, en—en mensen van daar in de jungle, ver in de rimboe. Maar ik geloof niet dat ik ergens iemand heb gezien die er eigenlijk zo modern uitziet, u weet wat ik bedoel, met allerlei make-up aan en zo. Het toont. . . Ik ben het misschien niet met ze eens met alles wat ze onderwijzen, maar in dat opzicht kan ik er zeker mee instemmen. Dat zag er voor mij uit als Christenen.

²⁰ Dus, de Here heeft mij gisteren over een onderwerp laten spreken, of eergistermiddag: *Nog eenmaal, Here*. En als de gemeente, sommigen van ze daar het niet wisten, ik deed dat bewust, omdat de Here me ertoe leidde om dat te doen. Dat kleine groepje dreef ergens naartoe, en de Here hielp me daarvoor—om het te doen. Dus, het was gewoon wonderbaar. Ik heb zeker. . .

²¹ Weet u, de dingen lopen door, als u geen geestelijk oog hebt, snapt u het niet. Ziet u? U moet uitkijken voor die dingen.

²² Ik kwam binnen. En deze Broeder Ungren, dat is ongeveer de tweede keer dat ik de man ooit hoorde zingen. Net toen ik de ruimte binnenliep, zong hij *Ik wandel en ik spreek met de Koning*. Ik dacht: "Is dat niet prachtig!" Hoe dat de Koning altijd. . . Zie? Wandelen en spreken, dat betekent dat het een voortdurende gemeenschap is. Niet alleen in de gemeente, maar overal, wandelen en spreken met de Koning.

²³ En daar, we keken op de muur, en daar stond een kaartje dat daar op een klein schilderij stond, van een soort landschap die een man genaamd George Todd voor—voor mij had geschilderd. Ik weet niet waarom de man het eigenlijk deed. Misschien dat hij er gewoon niet bij nadacht, en hij had het geschilderd en het is een schilderij van een berg, diep in het woud en—en de beek die naar beneden kabbelt. En aan de andere kant van de beek staat een hinde en een reekalf met hun oren gespitst, die over de beek

kijken. Ik weet niet of meneer Todd hier is. Ik ken hem niet. Maar, ik wil dit zeggen, de Here sprak tot mij toen ik naar dat schilderij keek. En misschien wist hij het niet toen hij het schilderde.

²⁴ Herinnert u zich mijn kleine verhaal over het hert dat de kerel zou schieten en zijn fluitje? Nou, daar staat ze met haar reekalf, dus, bij het water des levens. Ziet u? Inspiratie, hoe dat het moederhert en haar kind daar stonden! En ik dacht: “Ja. En aan de andere kant waar er, bij de altijdgroene bomen, heb ik ook een—een moeder en kind, die daar staan te wachten.”

²⁵ Dank u, broeder, Broeder George Todd, als de man hier vanmorgen is.

²⁶ Nu, ik zou de zondagsschoolles doen. Ik ben er meestal een beetje lang mee bezig.

²⁷ Er is iets wat steeds op mijn hart blijft drukken, ik weet het niet, sinds gisteren. Nu, wij. . . als de Heer. . . het is een—is een onderwerp. Ik begin oud te worden en ik—ik weet niet hoeveel langer ik hier nog zal zijn. Maar er is een groot vraagstuk in de gemeente dat de mensen tegen elkaar opzet, en verschillende ideeën.

²⁸ Net als het eten van “de appel.” En ik heb over die Boodschap gepredikt en ik geloof dat het met zekerheid door de Schrift bewezen kan worden dat het geen appels waren. Zie? Veroorzaakte veel verwarring.

²⁹ Dus, misschien, voordat we vertrekken. . . We moeten nu over ongeveer dertig dagen teruggaan, weet u, terug naar Arizona. En dus als, voordat ik vertrek, zo de Here wil, wil ik graag de Schrift nemen. En zet het niet op de band. Doen ze het wel, verkoop de band dan niet. Laat het niet naar buiten komen. Ik wil de volle Waarheid uitleggen van huwelijk en echtscheiding. Het is een vraag. En dit is de laatste ure, van “wanneer alle geheimenissen van God voleindigd zouden worden.” En gisteren, toen ik over de bergen kwam, tegen het aanbreken van de dag, leek de Heilige Geest me te zeggen: “Neem dat op de band op en leg hem weg,” ik weet niet waarom, maar, “de volle Waarheid over huwelijk en echtscheiding.”

³⁰ Sommigen zeggen: “Mensen kunnen trouwen, als ze kunnen zweren dat ze in overspel waren.” En anderen zeggen: “Wel, als ze elkaar mishandelen en—en ze niet samen kunnen leven; dan is het beter om op aarde in vrede te leven dan in een hel op aarde te leven.” En al die verschillende vragen! En sommigen trouwen ze gewoon op welke wijze dan ook. En sommigen willen heilig water op hen sprenkelen en ze omdraaien en zeggen “dat ze nooit gehuwd zijn geweest.” En ze zegenen, en ze weer terug naar de kerk overdragen. Er is allerlei verwarring. Maar als er zoveel verwarring bestaat, bestaat er ook ergens een Waarheid.

³¹ Ik geloof, en zeg dit met eerbied, ik geloof dat de Here het mij heeft geopenbaard, en ik. . . de Waarheid. En als het onder

de kerken zou komen, zou het de zaak aan stukken scheuren. En misschien moet dat ook wel. Maar het is. . . Ik laat liever de voorgangers, de voorgangers van de kerken de band laten hebben. En laat hen het afspelen, en dan kunnen zij vanaf daar zich laten leiden. Maar ik zou dat graag willen opnemen om de echte Waarheid erover te laten zien. Ik geloof dat dit het uur is waarin deze “geheimenissen zullen worden beëindigd,” voltooid. Ze werden, zoals we al zeiden, door de eeuwen heen ontdekt, van de banden, zoals we die *Zeven Zegels* en *Zeven Gemeente-tijdperken* hebben gebracht.

³² En we staan nu voor een periode voor de *Zeven Bazuinen*, en daarna de *Schalen*. En misschien kunnen we een samenkomst van twee weken houden en ze allebei samen nemen. Ik zou het graag op de band willen hebben.

³³ En dan, daarnaast, probeer ik het nu te laten proeflezen, en er boeken van te maken, van *Gemeente-tijdperken*; zeven boeken van de gemeente-tijdperk, zeven banden, en het zo te maken. Als we het zo goedkoop mogelijk kunnen laten doen, zodat iedereen het kan krijgen. Dan, als de Here nog niet komt en ik verderga, zult u zien dat de dingen die ik heb gezegd in de Naam van de Here precies zo zullen gebeuren zoals het werd gezegd. Het heeft nog nooit gefaald, en enige dingen moeten later gebeuren.

³⁴ En ik—ik vertrouw erop dat de Here ons dat spoedig laat doen. We zullen de mensen tijdig berichten, want er zijn er veel die graag komen om die dingen te horen. En ik—en ik waardeer dat.

³⁵ Als niemand Het geloofde, of ernaar luisterde, wat voor nut zou het mij dan doen om hier te staan en er iets over te zeggen? Zie? Het zou zijn als brood op het water werpen. Het zou zijn als. . . Als niemand het zou geloven, dan zou het zijn alsof je parels voor de zwijnen werpt. Maar er zijn duizenden keer duizenden die Dat geloven. Zie? En ze houden zich aan elk Woord. En we willen er zo veel mogelijk hebben wanneer we—wanneer we klaar voor deze diensten zijn, en ter ere van de Heer. En we vertrouwen erop dat God het ons zal geven.

³⁶ En ik wil dat niet houden tot ik Goddelijk geïnspireerd ben om het te doen. God heeft voor alles een tijd. Zie? U moet er niet op vooruit lopen. Als u uw tarwe eraf snijdt voordat. . . Ze de maaidorser erin zetten voordat het rijp is, verliest u het grootste deel van uw tarwe. Ziet u? Dus, als de sikkel klaar staat om erin te worden geworpen, zal God hem erin werpen, dan zullen we oogsten. Maar ik. . .

³⁷ Wanneer ik me zo gedrongen voel. Ik dacht dat ik me er na een poosje uit zou schudden. Gisteren kon ik het de hele dag niet uit mijn hoofd zetten, vannacht de hele nacht. Ging rond twaalf uur naar bed. Had ongeveer drie uur geslapen, de nacht ervoor. En vannacht kon ik niet slapen. Nog steeds, iets zei: “Neem dat

Huwelijk en echtscheiding op de band op.” Zie? Dus ik—ik . . . Zo de Here wil, als dat op mijn hart aanhoudt en de Heer me er iets meer over laat zien, wel, dan zal ik . . . zal—zal ik dat misschien op de band opnemen. Ziet u?

³⁸ Maar onthoud, alleen voor predikers. Komt u, maar, en luister. Maar de band zelf, laat . . . Ziet u, want het komt onder de gemeenten, en sommigen zijn *zus* en sommigen *zo*, en vormen hun eigen mening. En ik wil dat prediker-broeders dit in hun eigen studeerkamer hebben en hen dan van daaruit verder laten gaan, want zij zijn degenen die verantwoordelijk zijn. Zij zijn dat. Zou het graag voor de rechter willen afspeelen, sommige van deze magistraten. Ja.

³⁹ Kijken wat de Here hier over dit *Huwelijk en echtscheiding* zegt. Het is heiliger dan men het denkt. En het zal regelrecht aansluiten met *Het slangenzaad*. Precies hetzelfde, loopt gewoon door; dat zijn die geheimenissen. Weet u nog: “In de dagen van de zevende engel zouden al de geheimenissen van God voleindigd zijn,” die onbekende dingen die de Here zou voleindigen. Nu, tot nu toe . . .

⁴⁰ Onthoud nu, half acht is wanneer u uw samenkomst begint? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Nu, Broeder Neville, als u een boodschap hebt voor vanavond, predik die. Zie? [“Nee, meneer.”] Het zal mij niet langer dan een uur of drie kwartier kosten en ik zal de rest opnemen op de band.

⁴¹ Ik hou ervan om naar Broeder Neville te luisteren. Ik hou van hem. Hij is mijn broeder. En ik—ik vind hem een geweldige spreker, wonderbare prediker. En ik . . . Eén ding over Broeder Neville, waar ik van hou, als hij iets zegt, leeft hij ook waar hij over spreekt. Nu, dat is—dat is het belangrijkste.

⁴² Weet u, u kunt beter een preek voor iemand leven dan hem er één te prediken. “Want gij zelf zijt geschreven brieven, gelezen door alle mensen.” Nu, laten we, voordat we . . .

⁴³ We kunnen de bladzijden omslaan, maar God moet deze zondagsschoolles openen, dus, laten we Hem gewoon vragen om dat te doen.

⁴⁴ Hemelse Vader, wij—wij kijken door geloof naar de toekomst. Ik kijk nu, door geloof, naar iets wat, Here, op aarde komt, dat Uw volk bij elkaar gaat brengen. Als we de denominatiekerken zich zo vast zien pinnen en zo onverschillig zien worden, het drijft de mensen er werkelijk uit; net zoals het in Egypte was, een farao die opstond die Jozef niet gekend had.

⁴⁵ Zoals het in Duitsland was, en in . . . daar in Rusland, en Italië, de mensen deden Jozefs opstaan, Hitler, Stalin, Mussolini, die de Joden haatten. Ze moesten terug naar hun vaderland. God, u hebt manieren om dingen te doen die wij niet begrijpen. En U drong hen. Geen thuis in Duitsland; alles werd hen afgenomen. Ook in Italië, Rusland, geen plek om naartoe te gaan. En ze

werden teruggestuurd naar hun vaderland, alleen maar om het Woord te vervullen.

46 O, de liefdevolle hand van God! Hoe het er soms wreed uitziet, de manier waarop mensen lijden, maar toch is het de tedere hand van Jehova, Die Zijn kleine kinderen leidt. We danken U, Here.

47 Nu bid ik, God, als ik de dag zie dat de denominatie de gelovigen onder druk zet, ze excommuniceert, zegt dat "hun naam op hun boek moet staan, anders zijn ze verloren. Heb niets te doen met de andere groep." Het is slechts de tedere hand van Jehova, Die hen leidt naar de Boom des Levens. Ik bid, God, dat ieder, ik weet dat ze het zullen, want Het is Uw Woord en Het kan niet falen. En mogen we naar de Boom des Levens geleid worden, dat we een bezitter van Eeuwig Leven mogen zijn, de hand van God zien, en door de ogen van geloof voorbij deze schaduwen kijken waarin we vandaag wandelen, het beloofde Land vlak voor ons zien liggen.

48 Zegen vanmorgen Uw Woord, Here, deze paar Schriftgedeeltes en aantekeningen die ik hier heb opgeschreven. Moge de Heilige Geest nu komen terwijl ik mezelf toewijd, de besnijdenis van tong en gedachten, geest. En de gemeente hun oren van begrip toewijdt, hun harten, en wij allen tezamen, zodat U tot ons zou spreken door Uw Woord, want Uw Woord is de Waarheid. In de Naam van het Woord, Jezus Christus, vragen wij het. Amen.

49 Nu, sla in uw Bijbels op in het boek Exodus. En nu wil ik een deel van de Schrift lezen uit Exodus het 3e hoofdstuk, van 1 tot en met 12. Luister nu aandachtig terwijl we lezen. Exodus, het 3e hoofdstuk, 1 tot en met 12.

Mozes nu hoedde de kuddes van Jethro, zijn schoonvader, de priester van Midian; en hij leidde de kudde achter in de woestijn, en kwam aan de berg Gods, aan Horeb.

En de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en de . . . hij . . . en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd.

En Mozes zei: Ik zal mij nu daarheen wenden, en dat grote gezicht zien, want het braambos . . . waarom het braambos niet verbrandt.

En toen de HEERE zag dat hij zich daarheen wendde om te zien . . .

50 'k Wil daar nadruk op leggen!

En toen de HEERE zag dat hij zich daarheen wendde om te zien, riep God tot hem uit het midden van het braambos, en zei: Mozes, Mozes! En hij zei: Hier ben ik.

En Hij zei: Nader hier niet toe; maar trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats waarop gij staat, is heilige grond.

Hij zei voorts: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob. En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde God aan te zien.

En de HEERE zei: Ik heb terdege gezien de verdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, en Ik heb hun geschrei gehoord vanwege de slavendrijvers; want Ik ken hun smarten.

En Ik ben neergekomen, om hen te redden uit de handen van de Egyptenaar, en hen uit dit land te voeren naar een goed land. . . een ruim land, en naar een land vloeiende van melk en honing, tot de plaats van de Kanaänieten, . . . Hethieten, . . . Hevieten, . . . Jebusieten.

Nu dan, zie, het geschrei van de kinderen Israëls is tot Mij gekomen; en ook heb Ik gezien de verdrukking, waarmee de Egyptenaars hen hebben verdrukt.

Zo kom nu, en Ik zal u tot Farao zenden, . . .

⁵¹ Ziet u? “Ik ben neergekomen.” Maar: “Ik zend u.” God Die in de vorm van een man ging. “Ga.” Laat me het 10e vers nog eens lezen.

Zo kom nu, en Ik zal u tot Farao zenden, opdat gij Mijn volk, de kinderen Israëls, uit Egypte voert.

En Mozes zei tot God: Wie ben ik, dat ik tot Farao zou gaan, en dat ik de kinderen Israëls uit Egypte zou voeren?

En hij zei: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en dit zal u een teken zijn, dat Ik u gezonden heb; wanneer gij komt. . .

⁵² Excuseer mij.

. . . wanneer gij dit volk uit Egypte geleid hebt, zult gij God dienen op deze berg.

⁵³ Ik had het niet eerder opgemerkt, maar toen ik vanmorgen zeer diep geïnspireerd werd door de Geest, ving ik dat toen op. God, Die zijn dienstknecht terugstuurde naar waar hij van weggevlucht was, Hij gaf hem het teken van een berg. Had het tot dan toe nog nooit opgemerkt. “Dit zal voor u een eeuwig teken zijn.” Zie?

⁵⁴ Nu, we gaan vanmorgen spreken over het onderwerp van de tweede exodus van Gods volk, of het eruit roepen van Gods volk. *Exodus* betekent “eruit gebracht; eruit geroepen; eruit weggenomen.” En ik wil dat als onderwerp gebruiken, van de tweede uittocht van Gods volk. [Broeder Branham geeft het in de avonddienst de titel: *De derde exodus*—Red.]

55 Nu, er zijn vele uittochten geweest, natuurlijk, maar ik spreek over de tijd dat God een exodus opriep, een afscheiding van waar ze zich op dat moment bevonden. Hier maakt God Zich klaar om Zijn Goddelijke beloofde Woord te vervullen dat Hij aan Abraham en aan Izak en aan Jakob had gegeven. Jaren, honderden jaren waren voorbijgegaan, maar nog, God vergeet nooit Zijn belofte. Te zijner seizoen, het bestemde tijd, maakt God altijd Zijn belofte waar.

56 Daarom kunt u er vast verzekerd van zijn dat wat God in deze Bijbel heeft beloofd, Hij het ook zal doen. Het heeft geen zin om te proberen iets anders te denken en te zeggen: "Nou, de profet had het misschien mis," of, "dat zou in deze tijd niet kunnen gebeuren." 't Zag er toen bijna onmogelijk uit, zelfs nog onmogelijker dan nu. Maar God deed het hoe dan ook, omdat Hij beloofd had dat Hij het zou doen.

57 En kijk hoe eenvoudig Hij het doet. "Ik ben neergekomen. Ik heb het geschrei gehoord. Ik herinner Me Mijn belofte. En Ik ben neergekomen om het te doen, en ik zend u. Doet u het. Ik zal met u zijn. Voorzeker, Ik zal met u zijn. Mijn nimmer-, nimmerfalende Tegenwoordigheid zal met u zijn, waar u ook gaat. Wees niet bang." Zie? "Ik kom neer om te bevrijden." Ik ben er zeker van dat hij die geestelijk gezind is dat opvangt. Zie? Zie? "Ik—Ik ben—Ik ga u zenden om Mijn volk naar een uittocht te brengen; hen eruit te roepen, en Ik zal met u zijn."

58 Nu, hoe—hoe dat wij kunnen rusten, hoe dat geloof er daar vat op kan krijgen. Zie? God gaat het doen. Hij beloofde het. Ongeacht hoe, wat de omstandigheden ook zijn, of wat wie ook zegt, God gaat het hoe dan ook doen, omdat Hij het beloofd heeft. En Hij doet het zo eenvoudig, dat het—het boven de—het begrip van de ontwikkelde mens uitgaat die het zou proberen te beredeneren: "Hoe zou het kunnen?"

59 Ik wil nu niet zeggen dat een man met een goed, helder verstand, goede opleiding, dat die man Het niet zal begrijpen. Dat is prima, en prachtig, zolang hij dat maar gebruikt, niet om te beredeneren, maar, die ontwikkeling die hij heeft, om God te geloven. Laat het bekeerd worden tot de eenvoud van luisteren naar wat God heeft gezegd en Het te geloven. Zijn ontwikkeling zal hem dan helpen.

60 Merk op. Maar wanneer de man probeert te redeneren: "Het kan niet worden gedaan," dan drijft dat hem voortdurend, de hele tijd, bij God vandaan, wanneer hij probeert om—te luisteren naar wat, zijn eigen verstand. Zie? Als u het niet begrijpt, en de Bijbel zegt iets, bekrachtig het gewoon met: "Amen." Laat het gewoon zo.

61 Nu, in plaats van te verwijzen naar deze Schriftteksten, u kunt ze in deze zondagsschoolles opschrijven; maar ik zou,

misschien, als u er naar zou willen kijken. Maar allereerst; ik heb er hier zoveel. Laten we . . .

⁶² Voordat we kunnen nagaan wat deze exodus betekent, en ik ga de exodus van nu . . . exodus van toen, typeren met de exodus van nu, en kijk of het niet precies parallel loopt. Een van hen is natuurlijk. En precies dezelfde dingen die Hij in het natuurlijke deed, geeft Hij het opnieuw als type, als tegenbeeld, in het geestelijke, een geestelijke exodus.

⁶³ Prachtig, om het Woord van God te zien! Hoe kan iemand zeggen dat Het niet geïnspireerd is? Dit was zo'n achtentwintighonderd jaar geleden, weet u. En hoe dat Hij het beloofde, en wat Hij gedaan heeft, en het daar als voorbeeld neerzette, hoe Hij—Hij—Hij het schaduwbeeld van iets maakt om te getuigen van de—het positief. Ik kom daar vanavond op, tussen de maan en de zon, zo de Here wil.

⁶⁴ Maar eerst moeten we Genesis bekijken om te zien waarom ze daar in Egypte waren. Waarom zou Gods volk uit dat land zijn? Maar per slot van rekening had God beloofd dat precies daar waar het begin was, met Abraham, Izak en Jakob, in Palestina, God gaf hen dat land en zei: "Dit is het." Maar waarom zou het volk dan niet op de plaats zijn die God hen heeft voorzien?

⁶⁵ Dat is ook de vraag van vandaag. God gaf ons een Pinksteren. Hij gaf ons het Boek der Handelingen. Hij gaf ons de Heilige Geest, om ons voor te gaan en te leiden. Hij gaf ons een Land. En waarom zijn wij erbuiten? Waarom zit de gemeente erbuiten? Waarom leeft de grote Christelijke gemeente vandaag niet opnieuw als het Boek der Handelingen en brengt ze niet hetzelfde voort? Daar moet een reden voor zijn.

⁶⁶ We weten allemaal dat we uit elkaar gegaan zijn, en we in een verschrikkelijke toestand verkeren. En de meest verschrikkelijke toestand dat—dat het Christendom ooit in verkeerde, is vandaag. En we staan op de . . . net op de rand, of de grens van—van een groot, verschrikkelijk oordeel dat voor de kerk ligt. En voordat dit oordeel plaats kan vinden, roept God op tot een exodus, net zoals Hij toen deed. De zonden van de Amorieten hadden zich opgehoopt, daarom roept Hij een—een geestelijke exodus op. Nu, laten we even een ogenblik teruggaan, en dit in type nagaan.

⁶⁷ Ze gingen naar Egypte toe, allemaal vanwege de jaloersheid op een broer. Dat is de reden dat Israël in die tijd in Egypte was, buiten het land. Bedenk, Gods beloften golden alleen zolang zij in dat land bleven.

⁶⁸ Kunt u nu zien wat we zojuist in gebed gesproken hadden? Waarom moest God het hart van Farao verharden? Om het volk terug te brengen in het beloofde land, voordat Hij ze kon zegenen, om de Messias voor hen voort te brengen.

⁶⁹ Waarom moest Hij Hitlers hart verharden om tegen de Joden te zijn, terwijl hij zelf half Jood was? Waarom moest Hij dat in

Stalin doen, Mussolini? Zie? Mensen die niet geïnspireerd zijn, zoals een natie, zij—zij. . . God moet de—de dingen nemen waar ze bij leven, de wetten van het land vaak, om Zijn beloften waar te maken. Dus, Hij moest de harten van die dictators verharderen, om de Jood terug te drijven naar het beloofde land. Het moest zo zijn.

⁷⁰ Nu ontdekken we, dat, als we verder teruggaan, Jozef. . . We kennen het verhaal, als we teruggaan in Genesis, en u kunt het wel lezen. Want ik ben wat laat om te beginnen aan deze lange zondagsschoolles, en ik zal me proberen te haasten.

⁷¹ Let nu op. Lees het verhaal wanneer u het kunt, van Jozef, die als laatste werd geboren van zijn broers, op één na laatste. De geestelijke verstand zal dat nu gelijk opvangen. Hij was niet het laatste kind; Benjamin was dat. Maar bij het excommuniceren, kijk. Jozef en Benjamin waren volbloed broers, en de enige twee die broers waren. Benjamin werd nooit erkend totdat hij Jozef ontmoette. En, meer dan de rest, werd Benjamin een dubbele portie gegeven van alles wat Jozef gaf. Goed. Zie nu, we zien dat daar, dat ze. . .

⁷² Hij werd van zijn broers weggenomen omdat hij geestelijk was. Hij was een belangrijk man, hoewel hij de nederigste van de groep was, de minste van de groep. “En zij haatten hem zonder oorzaak.” Ze hadden hem niet moeten haten. Ze hadden hem moeten respecteren. Omdat, waarom haatten ze hem? Omdat hij een broer was? Niet precies daarom. Ze haatten hem omdat God meer met hem handelde dan met de anderen. Zie? Hij gaf hem een—een—een—een geestelijk inzicht. Hij kon dromen volmaakt uitleggen. En hij kon dingen die zouden gebeuren, voorzeggen, precies zoals ze verliepen. En hij—en hij wond er geen doekjes om.

⁷³ Hij zag de—de droom van die schoven voor zijn schoven buigen, en zijn broers werden toen kwaad op hem. Zeiden: “Ik vermoed, dan, jij kleine heilige-roller,” met andere woorden, “dat we op een dag ooit voor jou moeten buigen?” Maar zo is het gebeurd. Zie? Hoe zouden die grote reusachtige knapen ooit buigen voor dat kleine, onbetekende ventje dat daar stond? Maar ze deden het, jazeker, en smeekten om genade. Maar hij was nog niet aan de macht gekomen, ziet u. Hij was toen alleen nog maar in de vorm van een kind.

⁷⁴ En dan ontdekken we, door dit te doen, dat Jozef bij zijn broers, de denominaties, werd weggehaald, en op zijn eentje werd gezet. Zie? Zijn broers, allemaal, in het land. En toen kwam er iets geweldigs. We beseffen dat Israël. . . zolang ze in hun thuisland woonden, en daar bleven. Nu, dat is iets goeds, om op je plaats te blijven. In positie, dat is juist. Maar, ze raakten de Geest kwijt.

⁷⁵ De fundamentalisten vandaag kennen hun positie van wat ze zijn, door een intellectuele conceptie van de Bijbel, maar er is

geen Geest. Ze hebben Jozef afgewezen, Hem er uitgeworpen. Ze wilden er niets mee te maken hebben. “’t Is een stelletje heilige-rollers. ’t Is een. . . We willen er niets mee te maken hebben.” Ze hebben Hem geëxcommuniceerd, hebben Hem aan de wereld verkocht. Ze waren buiten hun gemeenschap.

⁷⁶ Nu, door dat te doen, werden ze van hun plaats weggehaald, naar Egypte gebracht, later.

⁷⁷ Nu, het verhaal van deze jaloerse broers is zeker uitstekend te vergelijken met de geestelijke kant ervan van vandaag. We—we zijn ons er allemaal van bewust, dat het pure jaloezie is, niet puur. Het is ordinaire, vuile, smerige jaloezie. Zie? Er zit geen puurheid in jaloezie. Zie? Het is niets anders dan smerige jaloezie. Wanneer ze dezelfde Bijbel, en de aard van dezelfde God Die de Bijbel schreef, Zich zien betuigen, en Dat dan afwijzen, zonder reden. Puur. . . Wel, niet puur. Zoals ik al zei, is het smerige jaloezie. Zien hoe God de zieken geneest, de doden opwekt, Dezelfde God Die leefde in de dagen van de apostelen! Hetzelfde Evangelie dat zij schreven, voor deze geestelijke reis, is Dezelfde God Die dezelfde dingen doet. Dus zijn ze niets anders dan jaloezie, hebben het geëxcommuniceerd: “En we zullen het niet hebben onder onze mensen.” Zie? Gooien ze eruit!

⁷⁸ Ze dachten, de broers, dat ze nooit wat aan zo’n man zouden hebben, dus: “Waarom niet gewoon van hem afkomen?”

⁷⁹ Dat is wat er, hetzelfde is vandaag gebeurd. Ze denken: “Omdat onze kerken intellectueel zijn geworden, dat we de best geklede toehoorders hebben, de grootste organisatie, de allerslimste predikers, dat we niets aan de Heilige Geest hebben, op de wijze dat het daar vroeger was.” Dat ze vol zijn. Met andere woorden: daden spreken luider dan woorden: Dat hun seminaries, en hun. . . het brein van wat zij—zij zijn, en hun samenkomen en—en deze zaak te bespreken, meer in staat zijn, met hun eigen intellectuele koppen, om een Gemeente beter in order te zetten dan de Heilige Geest het zou kunnen. Dus hebben ze Het niet meer nodig. “Het is iets wat we vandaag niet nodig hebben. Het is, de dagen daarvan zijn voorbij.” Nu, is dat niet precies zo? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] “Wij hebben de Heilige Geest niet nodig om de zieken te genezen. We hebben artsen. Wij hebben de Heilige Geest niet nodig om met tongen te spreken. We zijn allemaal intelligente mensen.” En als u dat doet, haalt u weg uit uw bouwwerk: de Levensader.

⁸⁰ Jezus zei tot die Joden, in Zijn dag: “Hebt u niet gelezen ‘dat de Steen die verworpen werd de belangrijkste Hoeksteen is, waar het hele gebouw op rust?’”

⁸¹ Nu, ziet u wat ik bedoel? Ik ben er zeker van dat u—u dat kunt begrijpen. Dat, de—de reden ervan is nu omdat ze dachten dat ze Het nooit nodig zouden hebben. “We hebben geen sprekers met tongen nodig. We hebben geen uitleggers van tongen nodig. We

hebben de Oudtestamentische profeten niet meer nodig om ons op orde te zetten, door de Heilige Geest. Wij begrijpen het.” Ziet u? Ze hebben een door de mens gemaakt systeem aangenomen om de Heilige Geest te vervangen.

⁸² Daarom, er zijn mensen die uitverkoren zijn, hun naam op het Boek des Levens van het Lam hebben staan, zij kunnen daar niet voor gaan. Zij zijn geestelijk gezind, en daarom kunnen zij daar niet voor gaan. Ze kunnen het niet verdragen, maakt niet uit of hun vaders en moeders in welke organisatie—kerk ook hebben geleefd.

⁸³ Wanneer een kerk maakt, doet . . . misschien zegt het dat niet hardop. O nee. Ze zouden het niet hardop zeggen, maar hun daden bewijzen het. *Hier* is het Woord. En de Heilige Geest bewijst het onder diegenen, wanneer Hij ze bijeen kan brengen, dat Hij nog steeds de zieken geneest en de doden opwekt, en met tongen spreekt en duivels uitdrijft. Dus hangt het af van de . . . wat er aan de binnenkant van een persoon zit.

⁸⁴ Zoals mevrouw Arganbright daar dat laatst dacht, daar op het pad, trok wat gras eruit, toen ze het gazon aan het maaien was. Ik kwam vlak langs haar voorbij. Ze wist het niet, en ik liet haar gewoon doorgaan. Ik keek toe.

Nu, let op, de Heilige Geest in Zijn grote werk.

⁸⁵ De kerk vindt dat ze de Heilige Geest niet nodig heeft. De kerken zullen u dat vertellen. En de mannen kunnen opstaan en u zo'n intellectueel verhaal afsteken, kunnen u het bijna doen geloven. Laten we daar een ogenblik bij stilstaan. Zei Jezus niet dat de twee zo dicht bij elkaar zouden zijn “dat het, indien het mogelijk was, zelfs de uitverkorenen zou verleiden”? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] De intellectuele verhalen zouden zo gladjes zijn, dat het de—het de mensen zou verleiden. Het is het evangelie, het zijn mannen die zo met dat woord om kunnen gaan dat hij bijna elke intellectueel persoon kan maken, als u alleen maar op hun intellectuele vermogens vertrouwt, dat ze—ze de Heilige Geest zouden veroordelen en—en de weg van de mens nemen. Dat zien we.

⁸⁶ Nu, dat is hetzelfde wat ze over Jozef dachten, en ze ruimden hem uit de weg. En o, daar in Egypte, o, als we daaraan denken, ik zou er uren aan kunnen besteden. Je zou hier drie jaar kunnen blijven en dat onderwerp nooit verlaten, dag en nacht, en nog steeds de grote kernwaarheden van de Heilige Geest vinden. Wie geestelijk gezind is, kan daar in Egypte kijken en dat vervolging zien opkomen; kan zien dat Jozef weggenomen wordt, zodat de vervolging kon komen. En dan God zien, met Zijn rad in de raderen, alles precies perfect aan het lopen. Potifar Jozef zien verwerpen; die leugen verteld zien worden. En Jozef in de gevangenis zien, en zijn baard uitgroeid, geëxcommuniceerd van zijn broers. Maar dan, ineens, kwam God erbij. Zie?

⁸⁷ Hoe we dat rad in de raderen kunnen zien bewegen! Gods grote plan dat alles in beweging zet voor deze exodus, naar deze tijd wanneer Hij Zijn volk weer terug in het land zou roepen, terug naar de plaats, in positie, waar Hij hen kon zegenen en onder hen Degene kon plaatsen van Wie Hij beloofd had om onder hen te plaatsen. Ze moesten in hun land zijn. Denk eraan, ze moesten uit het land komen waarin ze zich bevonden, en in het land van de belofte gaan, voordat hun belofde Messias ooit zou kunnen komen.

⁸⁸ En de Gemeente moet hetzelfde doen; uit die groep die het verwerpt komen, over in de belofte, vóór de Messias ooit voor hen kan worden gemanifesteerd. Ziet u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Het Leven van de Messias, gemanifesteerd, dat een Gemeente gereedmaakt, een Bruid.

⁸⁹ Een vrouw die met een man zou trouwen en het niet met hem eens zijn, zou voortdurend één of ander geruzie zijn. Maar wanneer een man en zijn vrouw, zijn vriendin, zijn verloofde, wanneer ze in perfecte harmonie zijn, als één van ziel en één van geest, omdat ze één vlees zullen worden.

⁹⁰ Wanneer de Gemeente dan in zo'n harmonie met God kan komen, totdat de manifestatie van de Bruidegom in de Bruid is gemanifesteerd, omdat ze één zullen worden! O, wat een geweldige les. Goed.

⁹¹ Nu, bedenk, wie geestelijk gezind is en dit oppakt, kan het beeld en het tegenbeeld zien, en het oppakken. Op één zouden we gewoon uren op door kunnen gaan. Let op wat er gebeurt.

⁹² En waarom hebben we al deze jaren gewacht, sinds deze oase van tijd? Weet u, de Bijbel spreekt ervan, “dat de gemeente in de woestijn vluchtte, waar zij voor een tijd en tijden gevoed werd.” En waarom is dit allemaal gebeurd? Dat we. . . Zie? Het is nog steeds Gods rad middenin het rad.

⁹³ Waarom heeft God dit niet lang geleden gedaan, toen mannen met potloden zaten, en—en vrouwen, en probeerden de tijd precies weer te geven? Zoals Rechter Rutherford en velen van hen, “dat Jezus in '14 kwam.” En—en Moeder Shipton had het veel verder terug, enzovoort, al deze tijden. En, zie, door dit te doen, door wat ze hebben geprobeerd, de Schrift uit te pluizen, zie, hebben ze het geruïneerd. Het is verborgen. Het is werkelijk verborgen. En hoe zou de Schrift tegen Zichzelf in kunnen gaan, toen Jezus zei: “Niemand weet de minuut of het uur”? Zie? Zie? Ze pakken gewoon één deeltje van de Schrift en houden dat vast.

⁹⁴ U moet het geheel nemen. Dan, als God daarin is, dan zal God dat manifesteren dat dat de Waarheid is. Zoals Goddelijke genezing, als het niet de Waarheid is, dan is het niet de Waarheid; God zal er niets mee te maken hebben. Maar als Hij het manifesteert dat het de Waarheid is, dan is het de Waarheid. Net zoals Jezus. . .

⁹⁵ God zei: “Als er één onder u is die een profeet is, of geestelijk, Ik zal tot hem spreken. En als wat hij zegt gebeurt, hoor er dan naar. Zo is het. Maar als zijn profetie fout is, dan . . .” God kan niet fout zijn. Hij is oneindig, onfeilbaar, almachtig, en Hij kan niet fout zijn. Dus, als het de man is die spreekt, dan toont het de man. Als hij zijn eigen woorden spreekt, zal het falen. Maar als hij Gods Woorden spreekt, kan het niet falen, omdat het God is Die spreekt. Dan komt zijn inspiratie van God, en zal het . . . moet het gewoon juist zijn. Dat is de wijze waarop God zei het te zeggen. Dat is de manier dat de Bij- . . .

⁹⁶ In het Oude Testament zei Hij: “Als zij niet overeenkomstig de wet en de profeten spreken, dan is het omdat zij geen Leven in zich hebben, geen Licht in hen.” Juist. Zij moeten overeenkomstig de wet en de profeten spreken. En een profetie of wat ook maar moet volgens het Woord zijn. Als dat niet zo is, is het verkeerd. Zie?

⁹⁷ Nu, we ontdekken dat dit alles plaatsgevonden heeft, omdat, gewacht heeft. Opwekkingen: de Methodisten, de Lutheranen, de Baptisten, de Campbellieten en—en allerlei anderen. Ze hebben grote opwekkingen gehad. De Nazarener, Pelgrim Heiliging, Pinksteren, allemaal hebben ze grote opwekkingen gehad. Maar de grote exodus is niet gekomen. Waarom? God vertelde Abraham dat Hij hem op dat moment in het land zou houden, maar de—de ongerechtigheid van de Amoriëten was nog niet vol. En God heeft geduldig gewacht. Die mensen, die het probeerden uit te zoeken, zij kunnen zien dat de Schrift ergens recht naartoe gaat. Stuiten ergens op, zeiden ze: “*Dit* is de dag. *Dit* is de tijd.” Maar u faalt om te begrijpen dat de ongerechtigheid van de Amoriëten nog niet vervuld is.

⁹⁸ Vierhonderd jaar zouden ze daar verblijven, in Egypte, en eruit gebracht worden. Maar in werkelijkheid bleven ze vierhonderdveertig jaar, vanwege de verwerping van de profeet. Ze moesten nog ongeveer een veertig jaar daar lijden, in de woestijn, voordat God ze eruit bracht. Mozes was veertig jaar in de woestijn voordat hij ooit terugkwam om ze te bevrijden, ziet u. Veertig jaar gingen over de tijd, gingen voorbij, omdat ze de boodschap verwierpen.

⁹⁹ Nu, veertig jaar in Gods tijd zou ongeveer anderhalve minuut zijn bij onze tijd. Dat is het verschil. “Duizend jaar is slechts één dag.” Zie? Zou nauwelijks zelfs een minuut zijn. Merk op, daarin.

¹⁰⁰ Nu, we zijn over tijd. Waarom? God is lankmoedig geweest, wachtend, ziet toe. Laat de—de Lutheranen opkomen met een opwekking, zich daarna organiseren. Laat de Methodisten opkomen met een opwekking; organiseerden zich. Laat John Smith, de Baptistenkerk, opkomen met een grote opwekking; organiseerden zich. Laat de Pinkstermensen opstaan met het herstel van de gaven; organiseerden zich. Totdat de

ongerechtigheid helemaal vol wordt, dan is God het moe, dan komt er een exodus.

¹⁰¹ En we zien het, dat de mensen zelf het kunnen zien, terug in de stroom van de tijd, dat de zaak vervloekt is. Ze nemen weer een staaf en een mooi Babylonisch overkleed. En dat is wat er onder de mensen een vloek geeft, wanneer de mens zijn eigen ideeën over de dingen in probeert te brengen.

¹⁰² We moeten bij dat Woord blijven. Dat zijn de geboden van God, was “om niets in die stad, die vervloekte stad, aan te raken. Raak het niet aan. Laat het gaan.”

¹⁰³ En Achan dacht dat hij deze goudstaaf kon nemen en behoorlijk goed kon leven zoals de rest van de wereld, en een mooie Babylonisch overkleed. O, met de Achans in het kamp! Zie? Maar de zaak is vervloekt, en het is voortdurend vervloekt. Het was vervloekt sinds de Niceense Concilie, in Nicaea, Rome, was van toen af aan vervloekt. Maar God heeft de ongerechtigheid laten vollopen, totdat de tijd van de Amoriëten bijna vervuld is.

¹⁰⁴ En nu, ieder met geestelijk begrip, onthoud, ik blijf het aanhalen, *geestelijk* begrip, u kunt zien dat de ongerechtigheid van dit land vol is. Ze heeft zich georganiseerd en gereorganiseerd, en georganiseerd en georganiseerd. En nu is ze een verbond aangegaan en sluit ze zich aan bij wat anders. De ongerechtigheid is vol. Het is tijd voor een exodus, het is tijd voor een eruit roepen, naar het beloofde Land. Niet de belofte, gewoon een ander land om naartoe te gaan; maar een Thuis, het Millennium, tijd voor een eruit roepen. De ongerechtigheid van dit land (ik kom er vanavond weer op terug, zo de Here wil) is vol. Ze is vuil.

¹⁰⁵ U zegt: “Broeder Branham, let land waarin u woont?” Ja, meneer. Zeker. U zegt: “Als staatsburger van de Verenigde Staten hoort u dat niet te zeggen.” Dan had Elia Israël niet moeten vervloeken, omdat hij toen een Israëliet was. De andere profeten hadden dan nooit dat land moeten vervloeken waar ze als Israëlieten onder vielen.

¹⁰⁶ Maar ze spraken alleen, niet hun eigen gedachten, maar het Woord des Heren. Zie? Het hangt ervan af waar u uw inspiratie vandaan haalt. Het hangt ervan af hoe het komt. Als het in tegenspraak is met het Woord, laat het dan met rust. En ik vraag ieder om te bewijzen dat Dat in tegenspraak met het Woord is.

¹⁰⁷ Zei de Bijbel niet, in Openbaring 13? Daar verschijnt dit land. Dit land is nummer dertien, een vrouwennatie. Het is een vrouw, in de Bijbel. Een vrouw staat op onze munt. Het is een vrouwennatie. Het is waar de verdorvenheid van vrouwen ontstaat, begint, waar het eindigt. De verdorvenheid begon in Eden, door Gods Woord niet te geloven. Hier is waar het vrouwelijke predikers en zo verder heeft uitgebreed. Het vuil

van de wereld komt regelrecht uit Hollywood, de slechtste natie ter wereld; meer echtscheidingen dan de rest van de wereld bij elkaar. Zie? Waarom? U zult er een dezer dagen achter komen, zo de Here wil. U zult het zien waarom, deze vervloekte zaak. U kunt de verblindheid zien van dit scheidingsgedoe dat Satan over de ogen van de mensen heeft getrokken. We bevinden ons in een vreselijk uur. Ons einde is er nu bijna, geloof ik. Ze zijn verrot, verrot tot in de kern.

¹⁰⁸ Ze verschijnt in Openbaring 13, nummer dertien. En bedenk, het kwam op als een lam, vrijheid van godsdienst. Maar toen ontving het macht van het beest; een beeld dat erop leek. En hij sprak met al de autoriteit en deed dezelfde verrotte dingen die het beest vóór hem deed. Vertel me dan dat het niet werd geprofeteerd, over dit land? De toestand van de Amoriëten is zo ongeveer rijp, omdat ze er al in werking zijn.

¹⁰⁹ En zelfs onze nieuwe paus, zijn voornaamste doel is om de broeders te verenigen. En voor het natuurlijke oog is het de zaak om te doen. Maar in de ogen van God is het in tegenspraak met de Heilige Geest. We kunnen ons daar niet mee vermengen. En elke kerk zal in die federatie worden geroepen. Kom uit die zaak vandaag, zo vlug als u kunt. U zult het merkteken van het beest nemen, zonder te weten wat u doet. Kom eruit.

¹¹⁰ Ik hoop dat wie geestelijk gezind is dit kan vatten. Ik ben er zeker van dat u het vat. Maar ik vraag me af, of daarbuiten ook. Maar goed, u kunt niet elke natie bezoeken. U kunt er wel banden heen sturen. God zal een manier hebben om de gedachten van die persoon daar te vangen waar dat zaad is gezaaid. Juist. En zodra het Licht erop valt [Broeder Branham klapt één keer in zijn handen—Red.], is het raak, neemt het Leven aan. Zoals de kleine vrouw bij de bron, zij zei: “Daar is Het.” Zij vatte Het.

¹¹¹ Ga uit die zaak vandaag. Het is vervloekt. “Vervloekt?” Vertel me waar er ooit een viel en weer opstond. Vertel me waar er ooit een oprees die niet viel. Dus kunt u zien dat de zaak verkeerd is. Goed.

¹¹² De ongerechtigheid was nog niet vol, van de Amoriëten, dus moesten ze blijven wachten voor de exodus. Maar toen de Amoriëten hun ongerechtigheid vol kregen, toen kwam er een geestelijke exodus, of natuurlijke exodus, om het volk naar een natuurlijk land te leiden, waar een natuurlijke Amoriët eens had gewoond, het hun land noemde.

¹¹³ En de ongerechtigheid van de Amoriëten-denominatie heeft zich al zo lang “de Gemeente” genoemd tot hun ongerechtigheid zowat vervuld is.

¹¹⁴ Er komt een uittocht, waar God zal laten zien wie wie is; waar de Gemeente Zelf, de Bruid van Jezus Christus, op uittocht zal gaan, naar het Land toe dat beloofd is. “In Mijn Vaders Huis zijn vele woningen, op deze plaats.” U hoeft daar niet heen te gaan en

te vechten zoals zij. Het is al allemaal voorbereid. Als deze aardse tabernakel, waarin wij wonen, wordt afgebroken, hebben we er een die al op ons wacht: “Dat waar Ik ben, ook gij zult zijn.” De grote exodus staat voor de deur!

¹¹⁵ Let erop hoe God die uittocht heeft gedaan, wat Hij . . . welke voorbereidingen Hij trof, en bestudeer het even, en kijk dan naar vandaag. Goed. Merk op dat er vóór deze exodus “een—een farao opstond die Jozef niet had gekend.” Zie? Een farao die Jozef niet had gekend. “Jozef niet had gekend.” Wat vertegenwoordigde *Jozef*? Het geestelijke deel in deze geestelijke exodus.

¹¹⁶ Er rijst nu: “Wij zijn vrijheid.” (“De vrouw werd gevoed voor een tijd, tijden en een halve tijd.”) Maar tenslotte stond er een—een Joz- . . . of een farao op, dictator, die geen vrijheid van godsdienst kende, en hen verenigde. Laat het u niet ontgaan. Er kwam een tijd waarin er eerst een farao moest komen.

¹¹⁷ En de organisaties leefden weelderig, leefden als een ingeënte tak in de ware wijnstok van het Christendom, maar het draagt nog steeds haar oorspronkelijke vruchten: vrouwen, half-gekleed; mannen, intellectueel, en die de kracht van de Geest verloochenen. Maar ze heeft geleefd onder de naam van een Christelijke gemeente. Ze is een ingeënte rank. Maar de Landman komt nu om die rank te snoeien, zoals Hij zei dat Hij zou doen. Al diegenen die de vruchten niet hebben, worden afgesneden en in het vuur geworpen en verteerd.

¹¹⁸ Het is vreselijk om te zeggen, maar de Waarheid lijkt soms vreselijk, zoals ik u het net zei, hoe God Zijn kinderen door de diepe wateren en het modderig slijk en zo voert. Hij doet het op die manier. Bedenk, de—de kruik moet in stukjes, schaven worden gebroken, kleine stukjes, om opnieuw gekneet en gevormd te worden. 't Ziet eruit als iets verschrikkelijks, om het te vernietigen, maar het moet zo worden gedaan, om de kruik opnieuw te laten maken, de vaas of wat u ook aan het maken bent.

¹¹⁹ “Er was een farao die opstond die Jozef niet gekend had.” En dat was het begin van het begin. Dat was het begin van de exodus. En toen die zaak zich begon te vormen, onder een—een politieke macht, zich begon te vormen, begon God Zich gereed te maken. De ongerechtigheid van de Amorieten was vervuld. De tijd dat Hij Abraham beloofde was vervuld, en de tijd van bevrijding was nabij.

¹²⁰ En God liet een farao opstaan die Jozef niet gekend had, en Ramses werd geboren. En direct na Seti kwam Ramses. En Ramses was degene die niets wist over de zegeningen van Jozef. En—en hij wist niet wat de geestelijke kant was. Hij was alleen een politiek genie, dat hij Ethiopië kon innemen, en al de andere landen, onder militaire macht. En dat was het enige wat hij wist, de—de militaire macht.

121 En ik denk dat als een mens geestelijk was, kan zien wat er nu gebeurt; we krijgen een farao die geen vrijheid van godsdienst kent. Toen onze president zijn ambt aanvaardde, wilde hij er geen eed op afleggen dat hij geloofde in vrijheid van godsdienst.

122 En laatst dan, toen we dit probleem van rassenscheiding hadden, in het zuiden? Toen deze gouverneur van—van Alabama . . . Ik wou dat ik met die predikant kon spreken, deze Martin Luther King. Hoe kan de man een leider zijn, en zijn volk in een dodelijke valstrik leiden? Als die mensen slaven waren, zou ik daar zijn, mijn jasje uittrekken en voor die mensen knokken. Ze zijn geen slaven. Het zijn burgers. Het zijn burgers van de natie. Het punt over “naar school gaan.”

123 Die mensen, als ze een verhard hart hebben en die dingen niet weten, u kunt niet in een volk geestelijke dingen dwingen wat met politieke krachten ingehamerd wordt. Ze moeten het aannemen, opnieuw geboren worden, dan zullen ze deze dingen zien.

124 Maar, deze man, als ik alleen maar met hem kon spreken; die die dierbare mensen leidt, onder de naam van religie, in een dodelijke valstrik, waardoor hij duizenden maal duizenden de dood zal injagen! Ze weten niet. . . Ze zien alleen de—de natuurlijke kant.

125 Deze man, de kleurlingbroeder, toen die grote oproer in Louisiana uitbrak, ik was toen daar. Toen de. . . Er was een kleurlingprediker, dierbare oude broeder, stond daar op en zei: vroeg het leger: “Mag ik hen spreken? Het is mijn volk.” En deze oude dominee stond daar op, zei: “Ik wil vanmorgen zeggen dat ik me nooit heb geschaamd voor mijn huidskleur. Mijn Maker heeft me gemaakt zoals ik ben.”

126 Zo wil Hij dat hij ook blijft. Zo wil Hij dat ieder mens ook blijft. Hij maakt witte bloemen en blauwe bloemen, en bloemen van allerlei kleuren. Kruis ze niet met elkaar. Kruis ze niet. Dan gaat u tegen de natuur in.

127 Hij zei: “Ik heb me nooit geschaamd voor mijn huidskleur, tot op vanochtend.” Hij zei: “Als ik mijn volk in opstand zie komen en de dingen zie doen die ze nu doen,” zei hij, “dan schaam ik me voor hen.”

Ik dacht: “God zegene die stem.”

Hij zei “Julie gaan alleen maar moeilijkheden veroorzaken.” Zei: “Kijk toch naar de scholen hier. Als we geen scholen hadden,” zei die, “dan zou het anders zijn. Maar wie hebben de beste scholen hier in Louisiana?” Zei: “Laten we bijvoorbeeld onze stad Shreveport nemen.” Zei: “Er staat een blanke school daar, dat is de oude school. Ze hebben voor ons een nieuwe gebouwd. Zij hebben niet één toestel, niet één speeltoestel voor de kinderen. Wij hebben er een plein mee vol staan. En bovendien hebben ze voor onze kinderen een heel groot marmeren zwembad

gebouwd. En we hebben de beste leraren die er te krijgen zijn.” Zei: “Waarom willen jullie daarheen, als we hier een betere hebben? Wat bezielt jullie?” zei hij.

¹²⁸ En al die mensen: “Boe-oe-oe!” ze hebben de stem uitgedooft. Daar hebt u het, ziet u, verkeerde inspiratie.

¹²⁹ Die mensen waren vroeger slaven. Ze zijn mijn broeders en zusters. Waren ze nog slaven, zou ik zeggen: “Laten we gewoon met ze meegaan en door de straat gaan en tegen de zaak protesteren.” Ze zijn geen slaven. Het zijn burgers met dezelfde rechten als ieder ander. Het is gewoon een hoop inspiratie die uit de hel komt, om te maken dat er een miljoen van hen worden gedood. Ze beginnen een revolutie. Zeker. Het is niet juist.

¹³⁰ Mannen en vrouwen hebben hun eigen rechten. Onze kleurlingbroeders en onze Japanse, en de gele, blank, zwarte, en wat ze ook mochten zijn, er bestaat voor God geen verschil in hun kleur. We komen allen van één mens, Adam. Maar als God ons scheidde en ons verschillende huidskleuren gaf, laten we dan zo blijven. Als ik een—gele man was, zou ik een Japanner of een Chinees willen blijven. Was ik een—een—een kleurlingman, zou ik zo willen blijven. God had me zo gemaakt.

¹³¹ Eerlijk gezegd bezit het gekleurde ras heel wat dat het blanke ras zou moeten hebben. Ze hebben de zorgen niet. Ze zijn geestelijker. Ze hebben een duizendtal dingen waaraan de blanke niet eens kan tippen. God heeft hen zo gemaakt.

¹³² Wat gaat er boven de zang van een kleurlingenkoor? Waar vindt u zulke stemmen? Ik heb ze daar uit het binnenland zien komen, wisten niet welke rechter- en linkerhand was. Dertig of veertig verschillende stammen van hen, en ze zongen tot een punt, de meester stond daar, zei: “Ik kan er gewoon niks op aanmerken.” Hij had jarenlang koren getraind, en één zou een octaaf te hoog zijn en te laag en wat nog. Zei: “Luister daarnaar, gewoon perfect, zelfs in een andere taal.” Ze hebben er een gave voor.

¹³³ Maar ziet u, dit alles moet gebeuren, alles vanwege een politicus die u zelf gekozen hebt met uw valse machines.

¹³⁴ En pas geleden, toen die gouverneur daar stond, gekozen en beëdigd in die functie, door het volk, en de vraag over rassenscheiding volgens de grondwet is dat elke—elke staat zijn eigen mening daarover kan bepalen. Het maakte hem niet uit, maar hij las de grondwet voor, zei: “Nu, de school staat voor rassenscheiding.” Ze hebben daar een school. En slechts twee kleurling kinderen die naar die school wilden, terwijl ze hun eigen universiteit hebben. Maar hij stond daar en zei: “Wat?” Hij las zelfs voor uit de grondwet.

¹³⁵ Daarna, wanneer het terug naar deze man komt die we hier hebben, die Jozef niet gekend had, vrijheid. Proberend om al die stemmen van de kleurlingen naar zich toe te halen, en niet

wetende dat het in de eerste plaats een republikeinse partij was die hen bevrijdde. Hun geboorterecht verkopen aan zoiets om hen in een dodelijke valstrik te leiden, daarmee aantonend dat elk door mensen gemaakt systeem moet vallen. Zo is het precies. En meneer Kennedy nationaliseerde die garde, en zond die mannen regelrecht terug, in het gezicht van hun eigen vaders die daar onder de grondwet stonden. Dat brak de grondwet opnieuw.

¹³⁶ Zei: “We zullen niet vechten. Nee, meneer.” En zei: “Ik hoop dat het land kan inzien dat we niet langer onder een democratie leven, maar onder militaire dictatuur.”

¹³⁷ U kent het oude gezegde: “Eens een zuidelijke democraat blijft er altijd een.” Nu nog, dát weet ik niet. Uh-huh. Een mens zal toch wel zoveel verstand hebben om ergens wakker van te worden. Zie? Laat die dierbare mensen met rust. Slacht ze daar niet af.

¹³⁸ Zoals die knaap die broeder onlangs 's avonds in de rug schoot, met dat geweer, en zijn kleine kinderen en vrouw thuis. Het kan me niet schelen wie hij is, dat is laag bij de grond en laf. Ja, meneer. Zou graag eens de rechter in die zaak willen zijn. Hm-hm. Hm-hm. Die man neerschieten die thuis naar zijn vrouw en kinderen ging. Hij is een burger, heeft het recht om te staan voor wat hij denkt dat juist is, een goed mens. Een foto in het tijdschrift *Life*, van dat kleine jochie dat huilde om z'n vader. En een rakker daar schoot hem in de rug, vanuit een hinderlaag.

¹³⁹ Dat is wat je krijgt als je Christus afwijst. Dat klopt. Dat is waar het hele land naartoe is gekomen, allemaal door de politiek. Het is echt een schande, maar we hebben dat zo gewild. We hebben het in deze verkiezing bewezen.

¹⁴⁰ Mijn zoontje zei vanmorgen tegen me: “Papa, de pelgrimvaders, toen ze hier kwamen, behoorden ze allemaal tot *deze* bepaalde denominatiekerk? Waren ze allemaal . . .” Zei: “Hadden ze allemaal van die lange jassen aan?”

¹⁴¹ Ik zei: “Nee, lieverd. Ze kwamen hier voor godsdienstvrijheid. Daarom kwamen ze hier, om onder al dat gedoe vandaan te komen.” Ziet u waar het nu naartoe is gekomen? Toont dat al deze koninkrijken moeten vallen.

Ik moet me haasten.

¹⁴² Eén ding bid ik, dat Broeder Martin Luther King spoedig daadwerkelijk wakker zal worden. Hij houdt van zijn volk; ongetwijfeld. Maar als hij alleen maar kon zien waar zijn inspiratie van kwam. Wat voor nut heeft het als je naar school ging, en een miljoen van jullie daar dood lagen? Zou naar school gaan niet gewoon hetzelfde zijn? Nu, voor—voor honger, als het voor wat anders was, slaven, zou de man een martelaar zijn om zijn leven te geven voor zo'n zaak, een waardige zaak, en dat zou ook een waardige zaak zijn. Maar alleen maar om naar school te

gaan, ik—ik zie het niet in. Zie? Ik denk niet dat de Heilige Geest het daarover in het minst met hem eens is. Het heeft de mensen allemaal opgewerkt in een hoop opzweperij, ziet u.

¹⁴³ Net—net als Hitler het in Duitsland deed, leidde ze regelrecht in een dodelijke valstrik, die dierbare Duitsers. En ze lagen bij de miljarden, of miljoenen, daar op elkaar gestapeld.

¹⁴⁴ En dat is precies hetzelfde. En onthoud, ik sta op de band. U ziet het pas nadat, misschien nadat ik ben heengegaan. Dat is precies wat er gaat gebeuren. Die dierbare mensen zullen daar sterven als vliegen. Het begint een revolutie, zowel blanke als kleurling zullen elkaar weer bevechten en sterven als vliegen. En wat hebt u als het allemaal voorbij is? Een hoop dode mensen.

¹⁴⁵ “Maar er stond een farao op die Jozef niet gekend had.” Vandaag net zo, een man is opgestaan en heeft de eed afgelegd in het—in het Witte Huis, die niet wil zweren bij zijn eed, niet de eed wil afleggen dat hij gelooft in godsdienstvrijheid.

¹⁴⁶ Wat zegt deze nieuwe paus? Eén . . . Vier dingen die hij heeft. Een daarvan is om de Protestant en de Katholiek met elkaar te verenigen. En voor ieder intellectueel is dat de zaak om te doen. Maar volgens de Bijbel is het de verkeerde zaak om te doen. En de Bijbel zei dat ze dat zouden doen.

¹⁴⁷ Laten we even verder gaan. In deze tijd groeide Ramses, in Egypte. Zijn macht nam toe. De natuurlijke mens, Ramses, groeide.

¹⁴⁸ De natuurlijke mens, de antichrist, groeit nu. Door de politiek; hij is al in het Witte Huis gekomen. In religie; hij heeft alle mensen zo in de war gekregen tot ze er werkelijk voor zouden vallen. En de denominationele leiders; praktisch elke kerk die er in het land is, is al in de bond van kerken. Ramses groeit. En ze verenigen zich allemaal, en dat is wat ze zullen hebben. En wat doet het? Het vormt een kracht, een beest, net als de eerste.

¹⁴⁹ Dan komt er een vervolging over iedereen die zich er niet mee willen verenigen, en een boycot. Dan zal het te laat zijn. U hebt het merkteken al aangenomen. Zeg niet: “Ik zal het *dán* doen.” U kunt het beter *nú* doen. Ramses groeide.

¹⁵⁰ Maar bedenk: terwijl Ramses toenam in macht, in Egypte, had God Mozes in de woestijn. Hij groeide ook. Ramses had een politiek systeem. God had een geestelijk systeem, onder een profeet, die gereed stond om te komen, om tot het volk te spreken.

¹⁵¹ Ze groeien allebei opnieuw. Het zal een dezer dagen tot een uiteindelijke climax komen. De tijd is niet ver dat er een ontknoping komt. Zoals het natuurlijke . . . Zoals de Schrift zegt: “Het natuurlijke typeert het geestelijke.” U kunt er niet onderuit. Daar is het. Het is vlak voor uw ogen. Het is de Waarheid. Kijk nu naar de Gemeente, wordt eruit geroepen, komt in de

kracht. De Heilige Geest komt neer, de geheimenissen van God die geopenbaard worden en op orde gezet. Zie? En hier is ze al in het Witte Huis. En de Gemeente trekt Zich aaneen, amen, geen denominatie; uit de slavernij van ongerechtigheden, weg van de Amorieten, een volk dat vrij is. O!

¹⁵² God had Mozes, Zijn toekomstige profeet. Hoewel hij al had geprofeteerd, en het bewezen werd dat hij juist was, maar hij was alsnog in de school van de woestijn, verborgen voor de rest van de wereld. Maar hij werd geschoold, werd getraind, daar in de woestijn.

¹⁵³ De vijanden zullen altijd zijn systeem aanbieden. En ongelooft zal het aannemen, want de vijand is het intellectuele teken.

¹⁵⁴ Nu, bedenk, er zijn maar twee. Vergeet dit niet. Er zijn maar twee krachten. De ene is geestelijke kracht, van de Heilige Geest. De andere is de duivel, die door intellectuele kracht werkt. Want dat is waar hij binnenkwam, in de hof van Eden, door intellectuele krachten, om Eva te doen geloven in intellectuele conceptie, tegen het Woord in. Zo duidelijk als het maar kan zijn; de kinderen zouden dat kunnen snappen. Zie? Zie? En zo is het de hele tijd door geweest.

¹⁵⁵ Hier is het, in Egypte, vanmorgen. Er is een intellectuele kracht werkzaam in Ramses, hem aan de macht te brengen. En hem te doen opstaan, die de vrijheid niet kent, om te laten, wat Jozef had gedaan, wat de gemeente in het begin had gedaan.

¹⁵⁶ En nu zien we hetzelfde, een intellectuele kracht die zich onder de kerken weeft, en het is opgekomen tot een kerkelijk hoofd dat zich niet bekommert om wat de Bijbel zegt. Ze hebben hun eigen systeem. Het is niet wat de Bijbel heeft gezegd. Het is wat de kerk heeft gezegd. En de Protestanten hebben zich daar rechtstreeks ingeweven, tot al hun kleine groepjes, als dit: “Wel, natuurlijk. Wel, ik weet dat er *Dit* staat, maar ik zeg u, die dagen zijn voorbij.”

¹⁵⁷ “Een vorm van godsvrucht en de kracht ervan verloochenen.” Elke Schriftplaats in de Bijbel duidt daar rechtstreeks op.

¹⁵⁸ Nu ziet u waarom ik dit op de band wil opnemen en het naar de mensen wil sturen. Het uur is aangebroken. De waarheid moet worden bekendgemaakt. De uittocht is op handen. Zie?

¹⁵⁹ Het—het intellectuele deel ziet er perfect uit. En het is perfect, precies; maar perfect de inspiratie van Satan.

¹⁶⁰ En dan, de hele tijd dat deze intellectuele Ramses groeide en tot de troon kwam. En bedenk dat hij opgroeide als een broer van Mozes, zie, een broer van Mozes. Een van hen moest de intellectuele zetel innemen, net als Jozef bij zijn broers. En wat deden ze met de kleine Jozef? Excommuniceerden hem, van het Woord. Het Woord is God. En ze excommuniceerden het Woord

en namen een geloofsbelijdenis aan. En nu is de geloofsbelijdenis tot in kracht uitgegroeid.

¹⁶¹ O God, laat de mensen dat zien! Hoe zou ik nog meer stem kunnen gebruiken? Hoe kan ik het nog duidelijker maken, door de Schrift, onder de inspiratie van de Heilige Geest, dat we er zijn aangekomen?

¹⁶² “O,” zegt u, “nou, als dat van Paus Johannes kwam, of Paus Zo en zo, of Bisschop Die en die!”

Ziet u dat God een kleine onbeduidende woestijnbewoner nam?

Zegt: “Hoe kan het allemaal verkeerd zijn?”

¹⁶³ God handelt met een individu, niet met groepen. Met de individu; God neemt Zijn—Zijn, neemt de Zijne. Het enige wat Hij moest hebben is één man waarmee Hij kon opereren. Dat is alles wat Hij wil, is één man. Hij heeft geprobeerd ze door elk tijdperk heen te krijgen. Als Hij één man kon krijgen! Hij kreeg één man in de dagen van Noach! Eén man in de dagen van Elia! Eén man in de dagen van Johannes de Doper. Slechts één man is alles wat Hij nodig heeft. In de dagen van de Richters probeerde Hij één man te krijgen, Simson, gaf hem grote kracht, maar hij verkocht het voor een vrouw en werd verblind. 't Waren richters; waren het niet. God is de Richter. Zie?

¹⁶⁴ Ziet u, vandaag probeert Hij één man te krijgen die Hij in Zijn hand kan krijgen, die de Waarheid zal vertellen, die er onbevreesd mee zal zijn, die er niet omheen draait, die niet dogmatisch zal zijn; één man die Hij in Zijn hand kan houden om Zijn Woord levend te tonen en Zichzelf levend te tonen. Ik geloof dat Hij zo'n persoon gereed zou kunnen maken. Ja, hoor. Ik geloof het. Ik ben gewoon. . . geloof genoeg de Bijbel om dat te geloven, dat Hij het zou kunnen krijgen, dat klopt, die de Waarheid zou vertellen.

¹⁶⁵ Na een tijdje zien we, na al deze scholen te hebben doorgelopen. Nu, let op. De vijand doet een voorstel, het intellectuele verstand, want de vijand werkt via het intellect. En het verstand zal gaan zitten en het gaan beredeneren, en zeggen: “Nu, wacht eens even. Is het niet zo dat er een raad. . .”

¹⁶⁶ Ik sprak laatst met een man, en hij zei: “Kijk, Billy!” Hij werkt voor het Openbare Nutsbedrijf, een fijne man. En hij zei: “Ik wil je iets vragen.” Zei: “Jij bent toch Iers.”

Ik zei: “Ja, meneer.” Zei: “Ik schaam me er wel een beetje voor, maar ik ben het wel.”

¹⁶⁷ En hij zei: “Nou,” zei hij, “weet je niet dat je eigenlijk Katholiek zou moeten zijn?”

¹⁶⁸ Ik zei: “Ik ben dat ook, hm-hm, de oorspronkelijke Katholiek, hm-hm.” Weet u, de eerste kerk wás de Katholieke kerk.

169 Ziet u waar het vandaag naartoe is gekomen? Het begon bij Pinksteren, maar de organisatie zette haar waar ze zich nu bevindt. Kijk naar Pinksteren, kwam regelrecht terug en organiseerde zich en deed wat de eerste Katholieke kerk deed. En zij zijn vandaag bijna net zo ver als hun, als hun in tweeduizend jaar. En vijftig jaar heeft hen zowat daartoe gebracht. Zie?

170 Hij zei: “Geloof je niet dat als een groep oecumenische koppen,” daar hebt u het, “bij elkaar komt en iets beredeneert, en de hele groep het ermee eens kan zijn, denk je niet dat ze wel wat . . . Want ik kom om je te horen prediken,” zei, “maar ik ben het niet met je eens.”

171 En ik zei: “De enige manier waarop je kunt bewijzen dat je meningsverschil logisch is, is het door de Bijbel te bewijzen.”

Hij zei: “De Bijbel heeft er niets mee te maken.”

172 Ik zei: “Voor jou misschien niet. Maar voor mij heeft Het er alles mee te maken. Zie, Het is het Woord.”

173 En hij zei: “Denk je niet dat een groep oecumenische koppen bij elkaar gezeten meer gelijk zouden kunnen hebben, en meer zekerheid dat ze gelijk hebben, dan alleen één kleine, ongeschoolde man zoals jij?” En ik zei. . . “Nou,” zei, “wat gaat jou dat aan om iets tegen die Bij-. . . of tegen onze— onze kerk te zeggen? Terwijl er door de eeuwen heen, toen ze de eerste kerkenraad hadden, zoals je het daar één avond over had. . .” toen hij ervan hoorde, de gemeente-tijdperken, van de oecumenische raad die vergaderde in Nicaea, Rome, en de Rooms-Katholieke kerk vormde. Zei: “Weet je niet dat er duizenden mannen, geestelijke, door God gezonden mannen waren, die in dat concilie zaten? En denk je niet dat hun verstand er beter op afgestemd zou zijn om de wil van God te kennen dan die van jou hier, nadat God al tweeduizend jaar heeft bewezen dat die kerk juist is?”

174 Ik zei: “Hij heeft dat nooit bewezen.” Ik zei: “Als die kerk een Gemeente van God is, laten we dan zien of zij dat kan produceren wat de eerste kerk destijds deed. Laten we het de dingen zien voortbrengen die zij in het begin deden. Terwijl de Bijbel zelfs zegt ‘dat zelfs geen tittel of geen jota ervan zal vergaan.’ En Hij zei: ‘Wie één Woord Hiervan wegneemt, of er één Woord aan toevoegt, zijn deel zal worden weggenomen,’ of het nu de oecumenische raad is of wat het ook zij, ‘uit het Boek des Levens.’ Het is afgelopen met hem.”

Zei: “Billy, je dwaalt gewoon.”

175 En ik zei: “Dan, neem ik aan, ééns toen Israël groot en in eer stond, toen ze van elkaar gescheiden waren, zoals de Protestant en de Katholiek het vandaag zijn; Israël wilde Israël blijven.” Maar, zei ik: “We ontdekken dat ze een koning hadden met de naam Josafat, een rechtvaardig man, die de—de—de wetten van God probeerde te houden. Maar ze hadden hier een andere,

Achab genaamd, die een vrouw huwde, politiek, om vrienden proberen te zijn met een andere natie, en een van hun dochters huwde, Izebel, en haar in de . . . onder het volk van God bracht." Hetzelfde wat wij doen, en haalde dat binnen. "En zij werd een heerser; Achab *dit* laten zeggen en Achab *dat* laten zeggen." Hetzelfde wat ze nu doen. En ik zei: "De ontkenning kwam."

¹⁷⁶ Ze wilden beide kerken verenigen, zoals ze het nu proberen te doen. En—en tot Achab . . . En tot zelfs Josafat, de organisatieman, zei: "Ja. Dat zou fijn zijn. Uw volk is mijn volk. We zijn allemaal Christenen. We zijn allemaal gelovigen. Laten we samenkomen." Maar toen het er echt op aankwam, zei hij: "Denk je niet dat we hierover zouden moeten bidden? Zouden we de Here niet moeten raadplegen."

En hij zei: "Ja," zei Achab.

Dus zei hij: "Ik zal u wat vertellen. Laten we de profeet des Heren vinden."

¹⁷⁷ Maar ziet u, Achab had een systeem waarvan hij dacht dat het van de Here was. Hij zei: "Ik heb er vierhonderd, geschoold en opgeleid." En ze beweren Hebreeuwse profeten te zijn, zoals de prediker groepen dat vandaag beweren.

¹⁷⁸ En ze lieten hen komen, en stelden hen een vraag over de afloop van de—de strijd. En elk van hen kwam bij elkaar en verenigde zich, net als de oecumenische raad het vandaag doet, en ze kwamen met de vraag. "Ga heen. De Heer is met u, want dat land behoort ons waarlijk toe. En verdrijf de Syriërs eruit, of de Filistijnen. Verdrijf ze, want het land behoort ons toe." Dat klinkt heel redelijk. Zie?

¹⁷⁹ Maar nog, diep in het hart van Josafat, klonk het niet goed. Hij zei: "Ik weet dat u daar vierhonderd goed opgeleide oecumenische predikers hebt. En ze zijn het allemaal met elkaar eens, hebben zelfs een paar ijzeren horens gemaakt en zeiden: 'ZO SPREEKT DE HEER.' Maar zouden we er nog één meer kunnen vinden?"

¹⁸⁰ Hij zei: "De koning spreke niet alzo," zei de politicus. "De koning spreke niet alzo, want deze mannen zijn opgeleide mannen. Ik heb ze zelf opgeleid." Dat is 'm. Zie? Dat is 'm. "Ik heb deze mannen opgeleid. Maar, er is er nog één, maar ik haat hem." Zie? Zei: "Dat is Micha, de zoon van Jimla, maar," zei, "ik haat hem. Hij is niets anders dan een verrader onder hen. Hij gaat altijd tegen hen tekeer. Hij vertelt me altijd dat ik verkeerd ben. Kijk naar mijn koninkrijk." Ja, kijk er eens naar, kijk eens in wat voor verwarring het verkeerde.

¹⁸¹ Kijk naar uw denominatie vandaag: "Hebben een vorm van godsvrucht en de kracht daarvan verloochenen." Zie? O, u mag een miljoen meer zijn en duizend meer, en beter opgeleide mannen, maar waar bent u, wat de Geest betreft? Waar is uw kracht, zoals bij Simson, toen hij daar stond, zoals ik laatst zei?

Met heel zijn grote structuur daar, en elke vezel daarbinnen, maar geen Leven erin. De Geest had hem verlaten. Hij was hulpeloos. Het kleine kind leidde hem rond; verblinde ogen, vanwege een vrouw. Net zoals de kerk het vandaag is, wordt geleid, door de politiek, bisschoppen, ouderlingen, en allerlei zaken. Mannen die aan de touwtjes trekken om daar hun eigen voordeel mee te doen, en van alles. Waar bevinden we ons? Dus wanneer we tot deze plaats gekomen zijn . . .

182 Ze lieten Jimla halen, of de . . . niet Jimla; maar Micha, de zoon van Jimla. Lieten hem komen. En hij profeteerde en vertelde hen dat Achab zou worden gedood als hij daarheen ging.

183 En die aartsbisschop sloeg hem in de mond. Hij was er eerlijk over. Hij zei: “Waar ging de Geest van God heen toen Hij van mij weggegaan is?”

Zei: “U zult wel zien.” Hm-hm. Hm-hm.

184 Zei: “Zet hem in de gevangenis. Zet hem in de binnenste kerker. Geef hem brood van smart en water van smart. En wanneer ik in vrede terugkom,” zei, “zal ik met deze knaap afrekenen.”

185 En Jimla wist dat hij juist voor God stond! Waarom? Zijn visioen klopte met het Woord. Hij was een profeet. En zijn geest en zijn visioen kwam precies overeen met de profeet, Elia. Hij zei: “Als u inderdaad terugkeert, dan heeft God niet tot mij gesproken.”

186 Nu, ik zei tegen deze man: “Wie had gelijk, de oecumenische raad waar vierhonderd uitgekozen mannen bij elkaar zaten, door mensen uitgekozen, of één kleine afvallige, door God uitverkozen?”

“Nou,” zei hij, “wel, hoe zou je het verschil weten?”

187 Ik zei: “Terug naar het Bouwplan!” Hoe weten we hoe we een gebouw moeten bouwen tenzij er een bouwplan is?

188 Als ze er een moment bij stil hadden gestaan, en gezien hadden dat die profeet, Elia, Achab vervloekt had, en gezegd had “dat de honden zijn bloed zouden likken.” En dat deden ze ook. Hoe kon hij zegenen wat God had vervloekt?

189 Hoe kunt u iets zegenen wat God heeft vervloekt? Ga uit van de zaak. Ga erbij vandaan. Kom in Christus. Amen.

190 Nu, merk op. Maar de vijand zal een voorstel doen. De vijand zal een zaak voorstellen, het voorbereiden, en het intellectuele verstand zegt: “Dat klopt.”

191 Dat is waar deze dierbare broeder was. Deze man, hij zei: “Ziet eruit als . . . Kijk hier eens. Weet je, dat als we allemaal samen zouden zijn als één kerk, denk je niet dat we dan beter af zouden zijn dan verstrooid zoals we het nu zijn?”

¹⁹² Klinkt dat niet redelijk, als al de Protestanten en de Katholieken bij elkaar zouden kunnen komen en op een gemeenschappelijke grondslag komen? “Maar hoe kunnen twee samengaan tenzij ze het eens zijn?” Hoe kunt u het, als de ene groep *hier* niet in genezing gelooft, de *andere* zegt dat ze wel geloven, een *andere* het voor een vroegere tijd plaatst? En sommigen de Bijbel niet eens geloven. En dat bij elkaar doen, wat krijgt u? God is geen auteur van verwarring.

¹⁹³ Voordat God Zijn Gemeente ooit op orde kon brengen, wachtten ze tien dagen en nachten tot ze allemaal “op één plaats en eensgezind” waren. En daar kwam dan de Heilige Geest, als leiderschap, niet een of andere oecumenisch raad. Zie? Ik hoop dat u dit begrijpt. Let op.

¹⁹⁴ Dat is de ongelovige, ontrouw aan het Woord van God, die niet let op wat het Woord zegt, maar op uw eigen redenering afgaat. Dat is wat Eva in eerste instantie deed. Ze vertrouwde op haar redenering.

¹⁹⁵ Satan zei: “Kijk nu hier eens. Is het niet redelijk? Ik weet dat het Woord *Dat* zegt. Maar wacht eens even, is het niet redelijk dat—je zou beter af zijn als je goed van kwaad kon onderscheiden?”

“Welja.” Toen nam ze het. Zie? Natuurlijk.

¹⁹⁶ Zo gaat het met redden. Nu, ongelof zal altijd naar redden gaan, maar geloof zal er niet aankomen.

¹⁹⁷ Zou het niet redelijk zijn geweest, voor onze vader; van wie, de vader van ons geloof, Abraham, wiens kinderen wij zijn, “in Christus.” Zou het niet redelijk zijn geweest dat een vrouw van vijftien jaar, en met wie hij geleefd had heel, sinds ze een meisje was, geen baby kon krijgen? En toen ze honderd jaar oud was, of negentig, en hij honderd, en nog steeds geen baby. Zou het niet redelijk zijn, een grote staf artsen en wetenschap, Sara een onderzoek te geven? Gezegd hebben: “Nou, haar schoot is opgedroogd. De melkklieren zijn al veertig jaar geleden opgedroogd. Haar hart, op die leeftijd, zij zou niet kunnen bevallen.” Wel, het zijn alleen maar redenties.

¹⁹⁸ Maar Abraham weigerde het. “Hij twijfelde niet aan Gods belofte, door ongelof. Tegen redenties in; hij twijfelde niet aan Gods belofte, ongeacht wat het was. Want hij achtte God in staat alles te doen wat Hij had gezegd te zullen doen.”

¹⁹⁹ Nu, waar zijn de kinderen van Abraham vanmorgen? U predikers die bang zijn, u bent bang voor uw brood en water, op straat te zijn, als u dat Babylon verlaat. Waar is uw geloof? David zei: “Ik was eens jong, en nu ben ik oud geworden. Ik heb nooit de rechtvaardige verlaten gezien, of Zijn Zaad op zoek naar brood.” Wees niet bang. Blijf trouw aan Christus.

²⁰⁰ Maar ongeloof zal redelijkheid aannemen. Dat is wat er gebeurde. Begrijpt u het nu? Ongeloof vertrouwt op redenering, hedendaagse dingen. Geloof zal dat niet doen.

²⁰¹ Geloof kijkt naar het Woord. Maar geloof plaatst zich op de onwankelbare Rots, Gods Eeuwige Woord. Amen. Geloof kijkt niet naar redenering. Het kan me niet schelen hoezeer u kunt aantonen dat het beter zou zijn. Als het Woord “nee” zegt, rust geloof daarbij. Dat is het toevluchtsoord van geloof z'n rustplaats.

²⁰² 'k Wil u Lutheranen vanmorgen vragen, u Baptisten en u Katholieken en u, wat u ook bent, u mensen uit de denominaties rond de hele wereld. Hoe kunt u uw geloof op uw denominatie plaatsen, wanneer het in tegenspraak is met het Woord? Wat voor geloof hebt u? U hebt redeneringsvermogen, en geen geloof. “Want geloof komt door horen,” het horen van de oecumenische raad? Zou u ooit... Gezegd, misschien dat u dat in de Oude Dames Verjaardagsalmanak vindt, maar u vindt dat nooit in Gods Woord.

²⁰³ “Geloof komt door horen, en het horen door het Woord van God.” Amen. Zeg me dat wie ook iets kan zeggen wat Daaraan tegengesteld is, en zeggen dat het het Woord van God is. Want: “Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar dat Woord niet.”

²⁰⁴ Geloof vindt in het Woord zijn toevluchtsoord van rust. Het stijgt regelrecht naar de top van die Eeuwige Rots, Christus Jezus, het Woord, en legt zich daar neer en rust. Laat de winden huilen. Laat de stormen woeden. Ze is voor altijd veilig. Ze rust daar op dat Woord. Daar is waar geloof, echt Christelijk geloof, rust. Rustplaats is het Woord, want het weet dat God Zich altijd superieur zal bewijzen, boven elk van Zijn vijanden. Hoe slecht het er ook uitziet en hoe de vijand ook is binnengekomen, en hoe het eruitziet alsof u verslagen bent, geloof weet het toch.

²⁰⁵ Nu, aan jullie zieken, o, hoe ik dit duidelijk wil maken! Wanneer u vat krijgt op dat geloof, dat u genezen zult worden; iedere—iedere omstandigheid, al het andere, alle tekenen, alle symptomen kunnen erop wijzen dat u doodgaat, u wankelt niet! Zijn rustplaats is in het toevluchtsoord van Gods Woord, wanneer geloof, ware geloof, zich daar neerlegt. Geen schijn geloof nu; geloof. Geen hoop; maar geloof. Hoop is *hier* en hoopt dat het erin was. Geloof zit er al binnen en kijkt naar buiten en zegt: “Het is voorbij.” Zie? Dat is geloof. Daar vindt geloof zijn rustplaats, want het weet dat God nooit, nooit de vijand over Zich heen zal laten gaan. Dat heeft Hij ook nooit. Geloof weet dat, dus, ongeacht hoe de zaak eruitzag.

Noach wist dat de ark zou drijven. Zie? Zeker wel.

Daniël wist dat God de leeuwenmuil kon sluiten.

De Hebreeuwse jongelingen wisten dat God het vuur kon stoppen.

206 Jezus wist dat God Hem weer zou opwekken, omdat het Woord zei: "Ik zal Zijn ziel niet in de hel verlaten, noch zal Ik toelaten dat Mijn Heilige de verderving ziet." Hij wist dat ontbinding zich in tweeënzeventig uur voordoet. Hij zei: "Binnen drie dagen zal Ik weer opstaan." Zie? Het nam zijn Eeuwige rustplaats in het toevluchtsoord van Gods Woord, en daar bleef het.

207 Redenering zal haar best doen om te herkennen: "Nou, *dit* systeem moet beter zijn. *Dit* is dat." Het ziet er beter uit omdat u ernaar kijkt met het intellectuele geestesvermogen. U kunt redeneringen bewijzen.

208 Maar geloof kunt u niet bewijzen. Want als u het kunt bewijzen, is het niet langer geloof. Maar geloof kent alleen het Woord, en de belofte, en het kijkt naar datgene dat u niet ziet. "Geloof is de vaste grond van dingen die men hoopt, het bewijs van dingen die men niet ziet." U kunt het niet beredeneren. Ik kan niet bewijzen hoe het zal worden gedaan. Ik weet niet hoe het zal worden gedaan. Ik weet het niet, maar ik geloof het. Ik weet dat het zo is, omdat God het heeft gezegd. Dat maakte het vast.

209 Dat is de reden dat ik weet dat Dit juist is. Ik weet dat het Woord juist is. Ik weet dat de Boodschap juist is, want Het staat in het Woord. En ik zie de levende God Zich eronder bewegen, om het te bewijzen. We staan voor een exodus, zeker waar.

210 Zelfs de dood zelf kan het geloof niet laten wankelen. Men staat gewoon pal voor de dood, in de . . . recht in het aangezicht van de dood, en juicht de overwinning van de opstanding. Paulus: "O dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?" Zie? "Want Christus is opgewekt, en zij die in Christus zijn zullen met Hem verschijnen bij Zijn Komst." Zie? Kan niet veranderd worden. Ja.

211 Geloof maakt het Woord van God tot zijn toevluchtsoord van zijn eeuwige rust. Het ligt in het Woord van God. Merk ook op.

212 Nu, we hebben maar even langer, ongeveer vijftiengint minuten, als u—als u het niet erg vindt. [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Ik—ik wil deze band nog even voortzetten.

213 Merk op, de koning, die nieuwe koning die opstond, die Jozef niet gekend had. Wat was zijn eerste plan, om de kracht van Israël te vernietigen? Was met hun kinderen. Was dat zo? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Hij probeerde hun kinderen te vernietigen. Luister nu goed. Dezelfde duivel, in een andere vorm van koningschap, probeerde Gods enige Zoon te vernietigen. Zie? "Eerst de kinderen kwijt worden, voordat ze een begin krijgen." De duivel is een heel slimme, sluwe vogel. Hij weet hoe hij de zaak aan moet pakken voordat het een begin heeft. Dat weet hij. Zie?

214 En het enige wat u ooit kunt doen om hem te verslaan, is vertrouwen op Christus en u te vernederen en Hem u laten leiden. Zie? Het zal u nooit op een andere manier lukken. Uw

intellectuele vermogens zullen het nooit kunnen. U moet het geloven. Gewoon op Hem vertrouwen. Hij is de Herder. Het is niet de taak van de schapen om de wolf weg te houden. Dat is de taak van de herder. Maar de schapen moeten bij de herder blijven, om veilig te blijven. Dat is mijn veiligheidszone, is in Christus; en Christus is het Woord. Dat is de veiligheidszone.

²¹⁵ Merk op. De duivel, in een vorm van—van Ramses, een koning, het eerste wat hij deed was de kinderen te vernietigen, met een natuurlijke dood. En zodra de Zoon van God was geboren. . . Hij was uit Egypte vertrokken, want God had Egypte verwoest, had het vervloekt. Het is sindsdien nooit meer opgekomen. Daarna was hij in Rome; Satan verplaatste zijn—zijn zetel naar Rome. En het eerste wat Rome deed, om alles te vernietigen, om zeker te zijn; de duivel, in dat Romeinse systeem, probeerde (wat te vernietigen?) de Zoon van God, om mee te beginnen. Dezelfde duivel!

²¹⁶ En vandaag heeft hij hetzelfde gedaan, onder het blijk van de geest nu, religieus, Christelijkheid belijdend, en neemt onze meisjes en trouwt ze met Katholieke jongens, en ze hun kinderen Katholiek op laten te brengen, om de kracht van de andere kant te verbreken. Daar hebt u uw demoon. Daar is uw duivel, gezeten op zeven heuvels, drievoudige kronen dragend, net zo glad en sluw, slim, intellectueel, als de slang; het zaad van de slang, zijn kinderen, en gebruikt dezelfde intellectuele technieken. Kijk.

²¹⁷ Ze doodden de kinderen toen, in de vorige twee keer. Ze doodden de kinderen, waarmee? Twee keer. Vergeet nu niet, let op die twee, en dan drie. Zie? Hij doodde de kinderen, de eerste twee keer, met natuurlijke dood. En deze laatste keer krijgt hij de kinderen en doodt ze met geestelijke dood, huwelijken, gemengde huwelijken.

²¹⁸ Zei Daniël niet hetzelfde, in dit koninkrijk van ijzer en leem, dat ze die zaden zouden vermengen, om de kracht van het andere volk te proberen te verbreken? En dat is wat ze aan het doen zijn, tot ze het nu zover hebben. Ze hebben er een president binnengekregen. Nu, het volgende wat er te doen staat, is—is de kardinaal erin te zetten. Het hele kabinet erin zetten, en wat gaat u dan doen?

²¹⁹ Het volgende dat ze doen is hun geld te nemen en—en de schuld van de Verenigde Staten af te betalen, en het van de kerk te lenen, en dan bent u uitverkocht. Ja. Nu, we—we leven vandaag, en betalen onze buitenlandse schulden daar met belastinggeld dat pas na veertig jaar wordt geïnd. We hebben geen geld meer. Maar de kerk heeft het wel. Zegt de Bijbel niet: “Ze was versierd met goud”? En, o, tjonge! Maar u. . .

²²⁰ Zo gaat het, zie, met uw dochters huwen, dochters huwen uw zonen, voedden uw kinderen Katholiek op, precies, doodt ze met geestelijke dood. Zei de Bijbel niet dat “Hij haar zou werpen in

een bed van wereldlijkheid en haar kinderen met de geestelijke dood zou doden”? Openbaring 17. Zie?

221 Het is altijd het Woord. Het kan me niet schelen waar u heen gaat, het is nog steeds het Woord. Het moet precies in het beeld passen. Zo niet, dan is het niet het Woord, dan is het niet het Woord. Als u het niet door heel de Bijbel kunt laten lopen, dan is het verkeerd.

222 Kijk. Gedurende deze tijd leidde God Zijn dienstknecht op voor zijn werk. Leidde hem buiten hun gezichtsveld op, buiten hun plannen, hun stelsels om. Snapt u het? Buiten hun organisatiesysteem om, trainde God een man op, voor Zijn doel. Hij liet het gewoon doorgaan. Liet hem trouwen, en zijn vrouw en kinderen hebben, kind, Gersom. Hij had een behoorlijk goed leven, en zegende hem daar. Maar al die tijd maakte Hij hem klaar, trainde hem.

223 God en Zijn vijand deden toen in het natuurlijke toen, net zoals God en Zijn vijand nu in het geestelijke doen. Ze doodden hen met natuurlijke dood; nu met geestelijke dood. Zie? God maakte een natuurlijke man klaar, Zijn profeet, om naar Egypte te gaan. En Satan maakte een Ramses klaar, zijn natuurlijke man, zie, maakte een natuurlijke man klaar (wat?) om ze uit te roeien, of alle Egyptenaren en Hebreeën te verenigen en ze hen nog steeds te laten dienen.

224 Daarom is het voor het verstand zo moeilijk om tegen een opleidingsstelsel in te redeneren dat zijn punten kan bewijzen. Zie? Dat klopt. Zijn verstand zal altijd overhellen naar scholing. Intellectuelen en redeneringsvermogen zien Het niet eens.

225 Hebt u *De Tien Geboden* van Cecil DeMille gezien? Ik neem aan dat velen van u hem hebben gezien. Ik geloof er niet in om naar de bioscoop te gaan, al dat spul. Maar ik heb de kerk aanbevolen, dat iedereen die, als ze niets anders dan alleen dat hadden, die het wouden zien, dat het in orde zou zijn als ze het wouden zien, want ik zou het niet toestaan. . . Eerst gingen er een paar van mijn broeders heen. Ze kwamen het me vertellen. Ik was er al vele jaren niet meer geweest. Tenslotte ben ik er hier heen gegaan, toen het bij deze drive-in bioscoop was. Ik heb hem gezien. Ik zag waar het over ging. Toen zei ik tegen de gemeente: “Als u dat wilt zien, is het in orde.” Daar was het. Het was geweldig, prachtig.

226 Hoe dat, die truc van de duivel, hoe sluw hij was, daarin, hoe hij—hij zich daarin begaf om die kinderen om te brengen. En hoe de intellectuele verstand het oppakte en het geloofde, omdat ze het konden zien! En omdat het redelijk was. O, hoe God de hele tijd deze profeet trainde! En hoe Egypte, in de politiek, deze Ramses trainde, om over te nemen! En toen kwam op een dag de grote krachtmeting, tussen intellectuele en geestelijke kracht. En Ramses, met al zijn goden, stond daar en goot water in—om

de god van de Nijl te zegenen. God sloeg hem en er vloog bloed uit hem. Hij had . . . O, ik—ik vond het schokkend, zie, om te zien wat er gebeurde. O!

227 Nu, kijk. De intellectueel zal altijd naar redeneren gaan. En hij kan de geestelijke kant niet zien, omdat hij intellectueel is. O, en ook niet op andere keren! Ze kunnen het nu niet zien.

228 Ze konden het niet zien in de dagen van Elia. Hoe kon deze ene, oude ongeschoren profeet . . .

God vergeef me dat ik zoiets zeg. Maar ik—ik mis—maak . . . En God weet dat ik het probeer om—om zo belachelijk mogelijk te maken, zodat u de—de Geest van God kunt zien.

229 Zoals Paulus zei: “Ik ben nooit naar u gekomen met prachtige meeslepende woorden en wijsheid te spreken, want uw gedachten zouden afdrijven naar de wijsheid. Maar ik kwam met de kracht van de Heilige Geest, opdat uw—dat uw—uw—uw hoop en vertrouwen zouden rusten, niet in de wijsheid van de mens, maar in de opstandingskracht van Jezus Christus.”

230 Daarom maak ik dit zo belachelijk, door te zeggen de grote, goddelijke profeet “met een ongeschoren gezicht.” Want, hij zou een—een afschuwelijk uitziend ding kunnen zijn geweest, vergeleken bij een keurig geklede priester, en zich een man van God te noemen.

231 Kijk ernaar. U kon de heiligheid van die priester zien, in het intellectuele verstand. Je kon de tulband op zijn hoofd zien, en de omgedraaide . . . en de efod die *hier* op zijn borst lag. Je kon de zalfolie, het natuurlijke, van zijn baard neer zien druipen, tot aan de zomen van zijn kleet. Je kon de offervuren zien branden, en al de rituelen op een rijtje. Nu, daar zou het natuurlijke verstand op af zijn gegaan.

232 Dat is wat ze vandaag proberen te doen, het oog, de poort tot de ziel. Maar, ziet u, het geestelijke oog achterin dat oog!

233 Ze keken naar deze haveloze oude man die daar stond: haren op zijn borst; en een groot stuk schaapsvacht om zich heen geslagen, van leer, een gordel om zijn lendenen, met, waarschijnlijk op blote voeten, kleine oude magere armen, het vlees zo neerhangend; en een witte, golvende baard over zijn hele gezicht; en een kromme stok in zijn hand, zo staan. Maar het geestelijk oog kon daar de kracht van God zien bewegen, omdat het precies met het Woord was. Niet wat het intellect ziet; wat het geestelijk oog ziet!

234 En de—het natuurlijke oog vandaag ziet een schitterende kerk, een gemeenschap met de burgemeester van de stad, of—of wat al niet, in de organisatie van deze denominaties. En ze falen de kracht van de Heilige Geest te zien, terwijl het de doden kan opwekken en de zieken kan genezen. En—en—en hoe . . . Zie?

Ze—ze kijken, en ze kijken naar Hollywood, en ze kijken naar de mensen op straat.

235 De vrouwen van vandaag denken: “Nou, *deze* vrouw, Susie, zij behoort tot de kerk. Zij heeft haar haar geknipt. Zij draagt make-up. Iedereen in de stad mag haar.”

236 Ik vraag me af, en de Hemel dan? Zie? Wanneer het in strijd is met het Woord, kan God het niet goedkeuren. Hij—Hij zou het tegen Zichzelf in goedkeuren. Hij zou Zijn Eigen Woord verloochenen. En weet goed, God zal dat nooit doen, al gaan hemel en aarde voorbij. Een vrouw met kortgeknipt haar is een vloek in de ogen van God, of een vrouw die een kledingstuk aantrekt die een man toebehoort. Zie? Het geestelijke oog vangt Het op; zij leven voor hierna. Het natuurlijke verstand leeft om de hedendaagse vleselijke dingen te beredeneren.

237 Merk nu op, God deed dit, en nog wisten de mensen het niet. Het vleselijke verstand ging mee met redenering. God roept nu op tot een geestelijke exodus. Waar Hij tot een natuurlijke uittocht voor Zijn volk opriep, roept Hij vandaag op tot een geestelijke exodus, voor (Zijn wat?) Zijn Uitverkorenen, alleen voor Zijn Uitverkorenen.

238 Nu, Egypte kon niet zien dat Israël het juist had, ondanks het bloed van het lam aan de deurpost en de bovendeurpost, en de dingen die er gebeurden.

239 En God daar in deze profeet aan het bewegen, en eerde het woord van een man. Liet hem daar staan en nam een—een staf waar hij op leunde, en strekte uit naar het oosten, en zei: “Laat er vliegen komen, en over de Egyptenaren geblazen worden.” Liep daar terug.

En iedereen zei: “Er is niets gebeurd. Er is niets gebeurd.”

240 Maar even later moet een oude groene vlieg begonnen zijn rond te cirkelen. Na een tijdje waren ze waarschijnlijk twee pond per vierkante meter, waarvan een man schepping in bestaan heeft geroepen.

241 Hier was een intellectuele Ramses die daar stond, die ertegen was; een heel religieus mens, en tegen de Geest van de levende God. En het natuurlijke verstand kon alleen maar Ramses zien. Maar het geestelijke verstand zag de belofte, en zag het in vervulling gaan.

242 Nou, als Jozua en Kaleb die Amalekieten en Hevieten en Jebusieten konden beschouwen alsof ze niet bestonden, hoewel twee keer, of drie of vier keer groter dan zij. En het natuurlijke verstand, bij Kades-barnea, toen de verspieters daar waren geweest, zei: “Ach, we kunnen het niet aan. We. . . Ze—ze zijn te talrijk. Nou, we zijn als—we zijn als sprinkhanen vergeleken met hen.”

243 Maar Kaleb en Jozua zagen op Gods belofte, zeiden: “We zijn meer dan in staat om het te doen.” Waarom? Ze keken naar: “God zei: ‘Ik geef u het land.’” Zie? Het vleeselijke verstand begrijpt het niet. Het geestelijke verstand pakt het op.

244 En waarom? Ik wil u iets vragen. Waarom zagen de Egyptenaren deze dingen niet? Omdat ze niet uitverkoren waren. God vertelde het Abraham vóór het gebeurde. Laat dit tot u doordringen, u slapende kerk! God zei tot Abraham, vóór het gebeurde: “Uw zaad zal in—in Egypte verblijven, vierhonderd jaar, en Ik zal ze eruit leiden.” Dat is de reden dat ze het zagen, omdat ze uitverkoren waren om het te zien. Zij waren ertoe verkozen. Israëel was uitverkoren om het teken van God te zien, en ze gingen uit Egypte waar de ongelovigen omkwamen.

245 En vandaag roept God Zijn Uitverkorenen, het geestelijke Zaad van Abraham, door het geloof dat hij had in het Woord van God. Ziet u niet het Geestelijke Zaad vandaag de dag? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat de intellectuele kerk niet ziet. Het ziet het Woord. En Het wordt vanuit die grote denominaties geroepen, naar de Tegenwoordigheid van Jezus Christus. Amen. Was dat duidelijk? Hebt u het begrepen? [“Amen.”] Goed. We zullen verder gaan. Alleen de Uitverkorenen!

Doctor D.L.Ph., zij zien Het nooit. Zij waren niet uitverkoren.

246 En denk eraan, deze uitverkiezing, die nu komt, is niet alleen naar een ander land te gaan, het is naar Glorie te gaan, waar hun namen staan geschreven op het Levensboek van het Lam. Niet onder het natuurlijke, kleine dierlijke lam, dat Israëel eruit bracht, waar ze van terug konden vallen en terugkeren. Maar dit kan dat niet. Dit is onder het Bloed van het Lam van God, dat geslacht werd voor de grondlegging van de wereld. En hun namen werden op het Levensboek van het Lam gezet voor de grondlegging van de wereld. En daar staan ze in, uitverkoren. En wanneer dat Licht zo over hen heen flitst, vallen die denominatiemuren rondom hen vandaan, en hier komen ze. “Ga uit hun midden weg,” zei de Heilige Geest in deze laatste dagen. “Raak hun onreine dingen niet aan. Ik zal u tot een God zijn; weest u tot Mij zonen en dochters.” Nu, let op.

247 Israëel keek toe. Ze wisten dat God met Zijn profeten werkte. Ze. . . 't Woord kwam tot hen, en ze kwamen om Het te zien. En ze zagen Het.

248 En nu, het intellectuele teken, we zien het nu, dat ze op hun organisaties vertrouwen. Ze zijn nog steeds in hun geloofsbelijdenissen. Hoewel ze. . .

249 Zoals Bileam was, die naar de top van de heuvel kwam, waar Israëel zich bevond. Daar was Israëel, geen natie, het was gewoon een volk dat ronddobberde, en schuldig was. En Moab, zijn

broeder, de intellectueel, de georganiseerde man, kwam naar de top van de heuvel, met de bisschop, of de profeet die ze hadden, en richtte een altaar op, en offerde dezelfde offerande. Maar hij faalde om de Vuurkolom te zien en de geslagen Rots, bij Israël.

²⁵⁰ Zo is het vandaag ook. Het intellectuele verstand keek naar de beroemdheid die daar stond. Ze faalden de geslagen Rots te zien. Zelfs de bisschop zelf faalde erin om de kracht van de Heilige Geest te zien, de roep van de Koning in het kamp. Ze faalden om het te zien.

²⁵¹ Dus, zo is het vandaag weer. God roept Zijn Uitverkorenen, en zij zijn nu uitverkoren. En nu, waarvoor zijn ze uitverkoren? Voor een opstanding. En wat voor soort teken laat Hij hen zien? Een opstandingsteken.

²⁵² Wat liet hij ze toen zien? Een bevrijdingsteken, om hen te bevrijden, uit de slavernij, een teken van kracht dat de hemelen kon sluiten of de lucht kon verduisteren.

²⁵³ En nu toont Hij de kracht van de opstanding van Zijn Zoon Die onder hen leeft, om hen te doen opstaan uit dit graf en kerkhof waar we in zitten, naar het Land dat Hij ons beloofd heeft. Opstandingsteken, uit het geestelijke Egypte en het geestelijke Babylon oproepend, wetend.

²⁵⁴ Laat me dit nu rustig zeggen, zodat u het begrijpt. Hij doet het door hetzelfde systeem zoals Hij het in het begin deed, Hij doet hetzelfde. Verblindt de ogen van de ongelovige; opent de ogen van de gelovige. En merk op, de politiek, doet het aan de intellectuele kant, politiek en kerk, politiek en naties, alles; en de andere kant is voor hen verborgen, een geestelijke zaak.

²⁵⁵ God nam één man de woestijn in, leidde hem op. En bracht hem terug, en nam de zaak over, en bracht het volk eruit. Ziet u wat ik bedoel? Hij kan Zijn programma niet veranderen. Hij is God. Hij zal nooit met een groep werken. Dat heeft hij ook nooit gedaan. Hij werkt met een individu; en zo deed Hij het ook en zal Hij het ook. En Hij beloofde, ook in Maleachi 4, dat Hij het ook zou. Dat klopt. Daar is dus Zijn belofte, wat Hij was; belofte van wat Hij zei wat Hij zou gaan doen, en hier zijn we. Wat een mensen, gelukkig dat we zouden moeten zijn; heeft hen het teken gegeven, door het teken van Zijn belofde Woord, belofde Woord. Hij beloofde dat Hij het zou doen. En zij . . . “Zullen het Geloof van het volk herstellen, het hart van het volk, terug naar het Geloof van de oorspronkelijke Pinkstervadersen.” Hij beloofde het te doen, liet Zijn tekenen zien.

²⁵⁶ “En zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen.” Wat voor teken zagen de kerken in Sodom? Wat zag de intellectuele kerk? Twee predikers. Wat zag de geestelijke Gemeente, uitverkoren, Abraham en zijn groep? Zagen God gemanifesteerd in een lichaam van vlees, van menselijk vlees, Die de geest kon onderscheiden en kon zeggen

wat Sara áchter Hem zei. “Zoals het was in de dagen van Lot, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen.” We zien de Heilige Geest onder ons hetzelfde doen, werkend in menselijk vlees. Het is het uur. Zie? We zijn er gewoon, vrienden. Dat is alles. Er is een exodus aan de gang.

²⁵⁷ Maar nu, let op, Hij deed het toen, waardoor? Let op, en zet uw geestelijk denken aan. Moge de Heilige Geest de oude pet van onverschilligheid nu even wegleggen, en let goed op. Maakt God eens een beslissing om iets te doen, op één manier, dan kan Hij het nooit veranderen.

²⁵⁸ In de hof van Eden, toen Hij een mens terug naar gemeenschap wilde verlossen, nam Hij een beslissing: het was het bloed. Ze probeerden onderwijs, ze probeerden denominatie, ze probeerden nationalisering en alles mogelijk, en het werkt nooit. Er is maar één plaats waar God ooit een mens zal ontmoeten, dat is onder het vergoten bloed, zoals in Eden. Dat is nooit veranderd. De enige plaats waar God te ontmoeten was, in de dagen van Job, was onder het offerlam. De enige plaats waar Hij te ontmoeten was, in de dagen van Israël, was onder het offerlam; zoals Hij deed in de hof van Eden, onder het offerlam.

²⁵⁹ De enige plek waar Hij vandaag te ontmoeten is, is niet in de denominaties; zij ruziën en redetwisten onder elkaar. Niet in kerkelijkheid; zij doen het nog steeds zo. Niet in de intellectuelen; zij zijn allemaal verward. Maar onder het Bloed van het Lam kan iedere gelovige ontmoeten, in gemeenschap, waar het Leven is.

²⁶⁰ God verkoos, in de dagen van de exodus, riep Hij een groep eruit. En uit die groep, ik wil dat u iets opvalt, Hij kreeg er maar twee die naar het beloofde land gingen. Waarmee verkoos Hij hen eruit te halen? Politiek? Organisatie? Hij koos een profeet, met een bovennatuurlijk teken van een Vuurkolom, zodat de mensen zich niet zouden vergissen. Wat de profeet zei was de waarheid. En God kwam neer in een Vuurkolom en betuigde Zich, liet Zijn Woord zien. Klopt dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zo bracht Hij, Zijn eerste exodus. Zijn tweede exodus . . .

²⁶¹ God werkt altijd in drieën. Hij is volmaakt in drieën. Jullie merken het in mijn predikingen op, het zijn altijd drieën en zevens. Hm-hm. *Zeven* is de “compleet.” *Drieën* is Zijn “volmaaktheid.” Eerste, Tweede en Derde Trek. En, o, alles. Ziet u? Rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest. Vader, Zoon, Heilige Geest. . . Alles! Zie? Let op.

²⁶² Wat deed Hij, de eerste exodus? Hij zond een profeet, gezalfd met een Vuurkolom, en Hij riep het volk eruit. Dat was Zijn eerste exodus.

²⁶³ En toen de tijd van Israël op was, zond Hij opnieuw een God-Profeet, met een Vuurkolom. Johannes zag Het uit de Hemel neerdalen, als een duif. En Hij zei: “Ik ga tot God en ik keer terug tot God.”

264 Na zijn dood, begrafenis en opstanding; Saul van Tarsus, op weg naar Damascus, zag diezelfde Vuurkolom. En Hij, een Hebreëër, goed onderlegd in het Woord, zei: “Heer, Wie bent U?” Hij wist dat het de Heer was, die Vuurkolom. Hij was een Hebreëër. Zei: “Wie bent U?”

En Hij zei: “Ik ben Jezus.”

265 De tweede uittocht bracht Hij een gezalfde Profeet, Die Zijn Zoon was, de God-Profeet. Mozes zei dat Hij een Profeet zou zijn; en had de Vuurkolom en deed tekenen en wonderen. En diezelfde Profeet zei, dat “Wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal Hij ook doen.”

266 En hier beloofde Hij hetzelfde in de exodus in de laatste dagen, en Hij kan het niet veranderen. En door wetenschappelijk bewijs, door het getuigenis van de Geest, door de werken van de Geest, zien we het vandaag de dag, de grote Vuurkolom die zich onder ons beweegt; en de tekenen en wonderen van de opstanding van Jezus Christus, die de mensen uit een denominatievorming vandaan roept, in de Tegenwoordigheid van Jezus Christus, om te leven, en naar een Land te gaan. Het is niet mis te verstaan, vrienden. Het is niet wat ik zeg; ik ben gewoon uw broeder. Maar het is wat God aan u bewijst, wat het de Waarheid maakt. Dezelfde Vuurkolom die Hij voor de andere twee gebruikte, die heeft Hij vandaag onder u gebracht en heeft Het wetenschappelijk bewezen. Zoals u het weet, het stond daar vorige maand in het tijdschrift *Life*. Waar . . .

267 Hoeveel waren hier en hoorden mij daarover vertellen, wat er gebeurde, voordat het gebeurde? Ik denk zo ongeveer iedereen in de gemeente.

268 Daar is het. Ze weten niet waar het allemaal over gaat; de wetenschappers proberen het. Heeft iemand er een foto van, er werden meldingen gedaan: “Een wolk, zesentwintig mijl hoog, in de vorm van een piramide.” Zeven Engelen daarin vertegenwoordigd, brachten weer en brachten u het Woord van God terug, onder de inspiratie. Het vertelt u over deze uren waarin u komt, en in leeft. Die geestelijk gezind is zal dat meteen vatten, zie, en het pakken. Het is een exodus. We zullen één dezer dagen weggaan. God zij dank. Denk eraan.

En ik ga sluiten, even een minuut. Ik heb tien minuten.

269 Zie, de Vuurkolom die hen eruit riep, leidde hen naar het beloofde land, onder de zalving van een profeet. Een Vuurkolom, die ze konden zien, leidde hen naar het beloofde land, onder een gezalfde profeet. En zij wezen hem voortdurend af. Klopt dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zeker.

270 Nu, ik weet dat we een doopdienst moeten houden. Ik heb nog ongeveer zes pagina's hier, schat ik. Maar ik ga nu over een ogenblikje stoppen.

271 Let erop. We bevinden ons in een tijd van eruit geroepen te worden. “‘Kom uit Babylon, Mijn volk,’ zei de stem van de engel.” Waar uit? Verwarring. Heeft de Methodist gelijk, of de Baptist, of de Katholiek? “Kom eruit.” God heeft gelijk. Hoe weet u dat? “Laat ieder mens zijn woord een leugen zijn en het Mijne de Waarheid. Kom eruit.” Waarom weet u dat? Dezelfde Vuurkolom, dezelfde zalvende Geest, die naar het beloofde Land leidt.

272 Let erop, leidde hen, bracht hen eruit, leidde hen naar het beloofde land; Israël, de natie.

273 En dezelfde God, dezelfde Vuurkolom! Die alleen... “Ze zeggen dat de... dat die camera...” Wanneer u George J. Lacy gelezen heeft, mij niet, nu; u gelezen heeft waar George J. Lacy die foto onderzocht. Het hoofd van de FBI, voor vingerafdrukken en documenten, daar is zijn verklaring. “Sommigen zeggen: ‘Een dubbel belichte lens.’” Tienduizenden mensen keken er met hun eigen ogen naar. Wij stonden hier en zagen Het. U hebt Het gezien. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dat is niet zo. “Ze zeiden ‘dat Het een optische illusie was.’” Wat zei meneer Lacy? “Het mechanische oog van deze camera zal geen psychologie opnemen.” Hm-hm. ‘t Was geen optische illusie. Het is er, dezelfde Vuurkolom.

Dan zeggen ze: “O, nou, dat was een illusie.”

Nu, camera’s, allen, honderden mijlen om Tucson!

274 Zes maanden voordat het gebeurde, vertelden we het u, door de Heilige Geest, dat ik daarheen zou gaan om het nieuws op te halen. Want, het Geschrift van de piramide, aan de buitenkant, zoals de broeder de droom had, en ik het u uitlegde. Dat is de gehele uitlegging. Nu, al de geheimenissen van rechtvaardiging, heiliging, de doop van de Heilige Geest, werden uitgelegd. Nu, de losse einden daarvan op te nemen, die in de Zeven Zegels verborgen waren, niet de zeven gemeenten. De Zeven Zegels openbaren de geheimenissen. En toen opende Hij dit geval bovenaan, en vond er een Rots in, wit, maar er was nooit op geschreven. Het was een geheimenis.

275 Ga naar Tucson; voorzeg het voordat het gebeurde. Sta ten noorden van Tucson, getuigen hier stonden erbij, toen er een knal kwam die de bergen zowat van de grond schudde. En tegelijkertijd, een cirkel van Licht die ginds in de lucht hing, toen de wetenschap nu de foto’s nam. “Zesentwintig mijl hoog,” ongeveer vijf keer de afstand van damp of wat er ook zou kunnen zijn. En ze kunnen er niet eens achter komen wat het veroorzaakt heeft.

276 “Het zal Licht zijn, ten tijde van de avond. De weg naar Glorie zult u zeker vinden,” als u uitverkoren bent. Valt dat Zaad op droge grond of op rotsen, dan zal Het nooit wat doen; harde, steenachtige harten die onverschillig willen zijn. Maar als het

zal vallen op de zachte, losse grond van het geloof, zal Het een Christen voortbrengen, die de vruchten van de Geest draagt.

²⁷⁷ Let erop, hoe God dat deed. Nu heeft hij diezelfde Vuurkolom. Die betuigd is.

Iemand zei: “Waarom vertel je die wetenschappers daar niet over?”

²⁷⁸ Denkt u dat ze Het zouden geloven? “Werp uw parels niet voor de zwijnen.” Jezus zei om dat niet te doen. Ik word er niet toe geleid om dat te doen, hoewel ik in de stad woon waar ze erom vroegen. Ik dacht dat ik erheen zou gaan. De Heilige Geest zei: “Blijf weg. Het is niet voor hen. Ga terug en vertel het de tabernakel.” Goed.

²⁷⁹ “En het zal komen te geschieden... Als wat zij zeggen gebeurt, bedenk dan, Ik heb gesproken,” zegt de Heer, “zie, voordat het gebeurt.” Daar gebeurt het. Luister naar de Bijbel, de Stem van God die in deze tijd tot u roept.

²⁸⁰ Nu, ik wil dat u hierop let. Deze zelfde Vuurkolom leidt de mensen opnieuw naar een beloofd land, het Millennium. Waar we ontdekt hebben, onder de inspiratie van dit Zesde Zegel, het is nooit eerder onderwezen, hoe de aarde gezuiverd moet worden voor het Millennium. De Vuurkolom leidt hen naar een Millennium.

²⁸¹ En let op, de Vuurkolom die Israël uit de slavernij leidde, in die exodus; de Vuurkolom, onder het leiderschap van God... God was het Vuur, en de Vuurkolom zelfde alleen de profeet. De Vuurkolom stond er als Hemelse getuige dat Mozes geroepen was.

²⁸² Herinnert u zich Dathan en hun, die zeiden: “Nou, we zouden een organisatie moeten beginnen. Mozes, neemt te veel op u. U probeert te zeggen dat u de enige heilige onder ons bent. De héle samenkomst des Heren is heilig. Hoe kunt u dit voor uzelf nemen?”

²⁸³ Toen viel Mozes op zijn aangezicht en begon te wenen. God zei: “Scheid u van hem af. Ik zal gewoon de aarde openen en hem opslokken.” Een type. Hoe kan... Mozes vertelde ze dat hij ze vertelde wat God had gezegd, en God betuigde dat het de Waarheid was.

²⁸⁴ Zelfs Mirjam, zelf profetes, en Aäron, lachten Mozes uit, omdat hij dat Ethiopische meisje trouwde, en maakten gekheid over hem. En God werd toornig; tegen zijn dienstknecht te spreken. Wat deed Hij? Hij riep ze naar de deur van de tabernakel. En Mirjam, hoewel ze een profetes was. Maar Mozes was meer dan een profeet, meer dan een profeet. Hij zei: “Vreest u God niet? Als er onder u een profeet is, zal Ik de Heer door visioenen tot hem spreken en Mijzelf in dromen aan hem bekendmaken,

maar,” zei, “Mozes niet.” Zei: “Vreest u God niet?” En zij—ze was datzelfde ogenblik half dood van melaatsheid. U weet dat.

285 Zei hij niet: “Johannes de Doper. Bent u uitgegaan om een profeet te zien? Ja, meer dan een profeet”? Waarom? Waarom was hij meer dan een profeet? Hij was de boodschapper van het Verbond, de ark die die twee bedelingen met elkaar verbond.

286 En vandaag is... wat wij onder ons hebben, deze grote Heilige Geest, is meer dan een profeet. Het is God Die onder ons wordt gemanifesteerd, met Zijn Woord om het te bewijzen. Doet meer dan een profeet, duizendmaal meer dan de profeten doen.

287 Elia, een van de grootste profeten van de tijdperk, heeft slechts vier bovennatuurlijke dingen gedaan in heel zijn leven van tachtig en nog wat jaar. En Elisa, met een dubbele portie, heeft er acht gedaan.

288 En wij hebben het duizenden maal duizenden keren gezien, met onze eigen ogen, gekeken naar de Engel des Heren, in een Vuurkolom. Wetenschappelijk onderzoek heeft het naar de wereld gebracht, wetende dat zij erdoor zullen worden geoordeeld. Wat heeft dat Lam gedaan, die Engel des Heren, die Christus was? Geloof u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

289 Johannes 6. Ze dronken allemaal dit water en hadden een geweldige tijd en waren verblijd. Hij zei: “Ik ben het Brood des Levens dat van God uit de Hemel gekomen is. Ik ben die Rots die in de woestijn was.”

290 Ze zeiden: “Nu weten we dat U bezeten bent. U—U bent gek. U—U bent bezeten door een duivel. U bent een krankzinnige, door een duivel bezeten.” Weet u, mensen die een geest op zich hebben, worden religieus soms erg actief. Ze zeiden: “U bent—U bent een duivel. U heeft een duivel op U. U bent een Samaritaan en U heeft een duivel op U.” Zei: “En hier bent U nog geen vijftig jaar oud, en U zegt ‘dat U Abraham hebt gezien’?”

291 Ik kan hem een paar stappen achteruit zien doen. Zei: “IK BEN DIE IK BEN. Vóór Abraham was, BEN IK.” Dat was een brandend Vuur, die Vuurkolom in de braamstruik.

292 Toen Hij gestorven was en op de derde dag opstond en Saul Hem onderweg ontmoette, was Hij opnieuw die Vuurkolom geworden. Zei: “Ik kom van God en ik ga heen naar God.”

293 Toen Petrus in de gevangenis zat, kwam die Vuurkolom binnen, opende de deuren en nam hem mee naar buiten. Dat is waar.

Waar leidde die Vuurkolom hen naartoe?

294 Bedenk nu, Mozes was niet de Vuurkolom. Hij was de gezalfde leider, onder die Vuurkolom, en de Vuurkolom betuigde zijn Boodschap alleen, met tekenen en wonderen.

295 En die Vuurkolom leidde hen naar het land dat God hen beloofd had, waar Hij, Zelf, ooit eens vlees onder hen gemaakt zou worden. Is dat zo? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wat deden ze? Klaagden en jammerden en alles meer, om te laten zien dat het onder het bloed van een gewoon lam was.

296 Maar ditmaal (glorie aan God), zal de Kolom die we zien, onder ons, de Vuurkolom, ons naar het Millennium leiden, waarbij Hij terug naar Zijn volk zal keren, in dat grote Millennium heerschappij, na deze exodus, waar wij eeuwig met Hem zullen leven. Hij heeft altijd het Woord van de Vader, bewijst altijd dat het juist is.

297 We bevinden ons in een uittocht. En bij het weggaan, en de banden worden dadelijk stopgezet. O, mijn vrienden, mijn broeders, zowel die aanwezig zijn als die die de banden zullen horen, laat mij . . . als uw broeder en burger van het Koninkrijk van God. Kom eruit, in deze exodus, want alles wat achterblijft zal het merkteken van het beest dragen. Kom uit Babylon. Kom uit deze verwarring. Kom uit deze systemen, en dien de levende God. Laat . . .

298 Deze grote Engel van het Verbond! “Jesus Christus, in de gestalte van God, heeft het niet als roof geacht, maar werd aan God gelijk.” Nu is Hij een Vuurkolom, in dezelfde vorm als Hij toen daar was, die de eerste exodus bracht, die de tweede exodus bracht, en hier is Hij met de derde exodus.

299 De eerste exodus, wat deed Hij? Hij bracht ze uit een natuurlijk land, naar een natuurlijk land.

300 De tweede exodus: Hij bracht hen uit een geestelijke toestand, tot een geestelijke doop van de Heilige Geest.

301 Nu brengt Hij ze vanuit de geestelijke doop van de Heilige Geest rechtstreeks terug naar het Eeuwige Land van het Millennium en het grote Hiernamaals. Dezelfde Vuurkolom, door hetzelfde gezalfde systeem, Dezelfde God Die dezelfde dingen doet! En hetzelfde Woord, dat de eerste verkondigde, verkondigde de tweede. Hetzelfde Woord dat de tweede verklaarde, heeft de derde verklaard, en hier zien we het onder ons.

302 Kom eruit. O! Kom uit deze chaos. Kom tot de levende God. Kom tot het Woord. “En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” En nu is Hij in ons vlees en woont onder ons. Kom eruit en dien de levende God.

303 Terwijl we ons hoofd buigen. [Een broeder spreekt in een andere taal. Een andere broeder geeft een uitleg—Red.]

304 Met uw hoofd gebogen. Vanuit het diepste van uw ziel, vanuit het diepste van al wat in u is, bent u bereid om te onthouden te . . . Bent u bereid om met alle dingen van de wereld te stoppen, en voor God te leven? Nu, als u dit niet meent, doe het dan

niet. Maar als u het wel met geheel uw hart meent, en u nu overtuigd bent. Zoals Jezus zei, aan het einde van Zijn bediening: “Gelooft u nu?” Bent u ervan overtuigd dat deze dingen juist zijn, door God betuigd, en dat we in de eindtijd zijn, en wilt u nu werkelijk tot Christus komen? In deze exodus komen, van uit onverschilligheid te worden geroepen, uit denominatievorming, ideeën en dingen van de wereld. En wilt u zich met uw hele hart aan Hem overgeven en in de exodus komen, voor naar het gezegende beloofde Land, wilt u uw handen opsteken terwijl we bidden? Bent u er werkelijk zeker van dat u eruit wilt komen, iedereen?

³⁰⁵ Hemelse Vader, zij die hun handen omhoog hebben, laat ze er nu uitkomen, Here. Laat de Heilige Geest, volgens de belofte van het Woord, laat de Heilige Geest Zich in hun hart begeven. Uit ons gehoor waren er ongeveer twintig handen, geloof ik, Vader, die tevreden zijn en weten dat het—dat het waar is, en zij willen eruit komen. Als er . . .

³⁰⁶ In de dagen toen ze eruit kwamen, van Israël, van de tweeënhalve miljoen mensen waren er maar twee die het land haalden.

³⁰⁷ In de dagen van Jezus Christus waren er ongeveer honderdtwintig die het haalden.

³⁰⁸ En nu, in de dagen van de voleinding van de wereld; U zei: “Eng is de poort en smal is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem zullen vinden. Maar breed is de weg die tot het verderf leidt, en velen zullen erdoor gaan.” Die Woorden kunnen niet falen. Het zijn de Uwe.

³⁰⁹ Ik bid nu voor hen, Here. Ik bid dat U dit uur door Uw Heilige Geest hun harten zult besnijden. Haal alle dingen van de wereld eruit. Besnijdt hun oren, dat ze duidelijk Gods Stem kunnen horen roepen, door Zijn Woord, en door het Licht van de dag. En sta toe, Heer, dat hun ogen geopend zullen zijn, dat ze de glorie van God mogen zien in dit laatste afsluitende uur. U zei: “Al wat de Vader Mij gegeven heeft zal komen, en Ik zal ze doen opstaan op de laatste dag.”

³¹⁰ Here, misschien zijn er hier velen die het nu nog niet begrijpen. Ik bid dat U Zich met hen bezighoudt, en hen nog een gelegenheid zult laten hebben, Heer, dat zij in staat zullen zijn om het te verstaan, om U door Uw Woord te horen spreken, Uzelf bewijzend; en dan tot ons in de bovennatuurlijke stem te spreken, en daarna met een uitlegging; om Uw grote werken te zien bewijzen dat het Waar is, volgens de Bijbel. Ik bid, God, dat U ons nu onze zonden vergeeft, en terwijl ik mezelf over dit Woord heen leg.

³¹¹ God, ik zit eraan te denken dat nog maar een week geleden ik—ik me over een dode man heen heb gelegd, hier op de vloer. Ik heb de grote Heilige Geest hem weer tot leven zien brengen.

Zijn ogen waren in zijn hoofd naar achteren gedraaid, lag daar dood. Met gewoon een paar kleine woorden Uw Naam aan te roepen, zag ik hem leven. Hier is hij vandaag, nog steeds in leven. Heer, U bent Dezelfde God, Die, toen Paulus zich over die jongen heen legde die hem zo lang had horen prediken, die man die uit het raam viel. U bent Dezelfde God Die terug tot leven kan brengen. We danken U, Vader. Moge. . . De ongelovige moge dan niet geloven. Maar wij geloven, Here. Gij hebt Uzelf aan ons bewezen.

³¹² Laat nu de overdenkingen van mijn hart, en de gedachten van mijn geest, mijn kracht en alles, in dit Woord worden versmolten. En laat het Woord en ik, samen, Here, met de mensen, oprukken naar het Koninkrijk van God. Sta het toe, Here. Vergeef onze zonden. Genees onze ziekten, en maak ons tot onderdanen van Uw Koninkrijk.

³¹³ En nu, terwijl deze komen, Here, en het bad geopend wordt, het water gereed is, en de doop over een paar ogenblikken zal beginnen, bedenken we, toen ditzelfde Evangelie werd gepredikt, dat de Bijbel zei: “Zoveel er geloofden, die lieten zich dopen.”

³¹⁴ Er liggen hier zakdoeken, Here, die ik zegen in de Naam van Jezus Christus, voor de genezing van de zieken. Dan als . . .

³¹⁵ Onze diensten zijn lang, uitgerekt, want het uur is laat. We moeten het Woord erin doen terwijl er grond is om het erin te doen, want de koude winter komt. We zien het. De bladeren vallen, en we weten dat de winter nabij is. We moeten de oppervlakte aanharken en het Zaad begraven. Dus bid ik, Hemelse Vader, dat U tot elk hart zult spreken.

³¹⁶ En de Bijbel zei: “Zoveel als er geloofd hebben, lieten zich dopen.” En Here, als er nu velen hier zijn die geloofd hebben en nog nooit gedoopt zijn in de Naam van Uw geliefde Kind, Jezus, mogen zij vanmorgen komen, lieflijk en nederig, en hun zonden belijden, en sterven aan de dingen van de wereld; om begraven te worden, de Naam van Jezus Christus aan te nemen; om voortaan godvruchtig te leven, met behulp van de Heilige Geest. We dragen hen nu aan U op, Here, daarvoor, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

³¹⁷ Nu dragen we de dienst over aan Broeder Neville, en wat hij nog te zeggen heeft, terwijl we ons voor de doopdienst klaarmaken.

³¹⁸ En vanavond, om half acht, zo de Here wil, wil ik die andere Boodschap op de band opnemen. God zegene u, tot dan.

DE DERDE EXODUS DUT63-0630M
(The Third Exodus)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 30 juni 1963 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org